

Fá-magyarázat az ázsiai-csendes-óceáni térség tanulóinak az ülésén

Li Hongzhi, 2004. április 12-én, New Yorkban

Tanítvány: Némely illetékesek nem tudnak más véleményeket meghallgatni, ők már olyanokká váltak, mint a hétköznapi emberek hivatalnokai.

Mester: Az illetékeseknek feltétlenül el kellene érniük, hogy meg tudjanak hallgatni más véleményeket, és hogy akarják is ezt. De az illetékesek részéről szemlélve ezt, ők szintén művelők, nem tökéletesek, és nem makulátlanok. Némely tanulók azt gondolják: „Miért nem választanak ki egy olyan valakit illetékesként a mi területünk számára, aki a legokosabb és a legjobban művelte magát?” (mind nevetnek) Ez nincs így. Miért nem jövök személyesen én, hogy közvetlenül eljátsszam ezt a szerepet? Én pontosan ezt a lehetőséget akarom megadni nektek a beteljesüléshez és a hatalmas erény megalapozásához. Ha én csinálnám ezt, vagy ha minden konkrét dolognál megmondanám, hogyan kellene csinálnotok, és ti egyszerűen részt vesztek, akkor ez biztosan jól lesz összehangolva. Mivel azonban a Mester ezt mondta, semmi megbeszélnivaló sincs benne, úgy ti egyszerűen követitek a Mestert, és csináljátok azt. Rendelkeztek-e akkor a hatalmas erénnyel? Mit alapoztatok meg? A saját utakat jártátok a nehézségeknél? Az, hogy hogyan csináljátok jól a *Fá*-igazolásnál és a nehézségeknél, a siker a ti erőfeszítéseitek eredménye, csupán akkor nagyszerű ez.

Ami a *Dáfá*-tanítványok illetékeseit illeti, ők tulajdonképpen csak koordinátorok, mint egy kapcsolattartó személy, aki információkat ad tovább. Nem kellene úgy tekintetek őket, mint a Mestert, és nem kellene bármilyen nagy reményeket helyezni beléjük, úgy, hogy a művelésnél függővé tegyétek magatokat tőlük, mintha nekik mindent a legjobban kellene csinálniuk. Az nincs úgy. Ha egy illetékes valóban olyan lenne, mint a Mester, vagy ha átfogóan tudna gondolkodni, és egyáltalán nem követne el hibákat, akkor már nem sok ember tudná kiművelni magát azon a területen, mert mindent a legátfogóbban megfontolna, így semmi több átgondolnivaló nem létezne számodra. Ha mindent a legjobban tudna csinálni, akkor neked egy lehetőséged sem lenne többé egy jó cselekvési módra. Ez nincs így?

Tulajdonképpen már régen megmondtam a különböző területek illetékeseinek, hogy nekik lazán kellene végezniük a szervezést. Kivéve, hogy nektek össze kellene hangolnotok a közös munkát egymás között, nekik nem kellene korlátozniuk a *Dáfá*-tanítványokat a *Fá*-igazolásuk útján. Kivéve, hogy akkor megállítják azokat, amikor negatív hatást fejtenek ki a *Dáfára*, minden *Dáfá*-tanítványnak meg kell tennie a saját teljes hozzájárulását, és saját kezdeményezésből tennie azt, amit egy *Dáfá*-tanítványnak tennie kell. Bármilyen is jut eszedbe a *Fá*-igazolásnál, bármit is tudsz látni, bármivel is kerülsz érintkezésbe, és bármit is tudsz felismerni, akkor egyszerűen csináld azt. Csupán ez a saját út járása és a saját hatalmas erény megalapozása. Ez nincs így? (taps)

Észrevettem, hogy némely tanulók még mindig az illetékesekre szegezik a tekintetüket: „Miért nem tudja az illetékes még csak meg sem csinálni?” (nevet) Ha az illetékes valóban különösen jól meg tudná csinálni, és mindent előre megfontolhatna, akkor úgy találom, hogy a többi tanuló ezen a területen valóban nem tudná kibontakoztatni többé a képességeit. Ha ezen a területen jól csinálnák, akkor biztosan így lenne: Ha egy illetékes bejelent egy dolgot, a *Dáfá*-tanítványok saját kezdeményezésből együttműködnének egymással, legyőznék a nehézségeket, és teljesen kibontakoztatnák a *Dáfá*-tanítványok bölcsességét, hogy jól és tökéletesen végezzék el a dolgot. Csupán ha az illetékes nem gondolta át jól ezt a dolgot, sőt még hiányosságai is vannak, akkor tudják a *Dáfá*-tanítványok, miközben csinálják ezt a dolgot, még tökéletesebben megoldani, ez igazán a ti hatalmas erényetek. Nem kellene haragot éreznetek a nehézségek közben, és nem is szükséges ezt bárkinek megmutatnotok. Mindent, amit csináltatok, láthatja a Mester, az összes istenség is láthatja. Ha te jól csináltad, ez a te saját örökkévaló hatalmas erényed.

A művelésnél nem szabad a figyelmeteket mindig másokra irányítani, nektek saját magatokra kellene tekintetek és saját magatokat művelnetek. Ha problémák adódnak, akkor egyszerűen nézzétek meg saját magatoknál, hogy hol fedezhettek fel saját problémákat. Ha hiányosságokat vett észre az ember, ami minden egyes valakit érint, úgy gondolja át, hogyan tudja ezt a dolgot jól csinálni, munka közben helyreigazítja a gondolatait. A nehézségekre való tekintettel az ember egy *Dáfá*-

tanítvány őszinte érzületét és őszinte magatartását mutatja, csupán ez nagyszerű. *Dáfá*-tanítványként csupán így van azon, hogy őszinte gondolatok révén igazolja a *Fát*, csupán akkor méltó az ember valóban arra, hogy *Dáfá*-tanítvány legyen.

Tanítvány: *Az ázsiai-csendes-óceáni térségben egyes országoknak szoros kapcsolataik vannak a gonosszal. Az összes élőlény megmentésének a munkájánál még nagyon nagy különbségeket¹ kell legyőzni.*

Mester: Lehetőség szerint csináljatok olyan sokat, amennyit csinálhattok, ha a körülmények megérték, akkor csináljátok ezt. Ahol a gonosz még nagyon tébolyodott, lehet valamit késleltetni, ez nem tesz semmit, ez nem a tanulók hibája. Természetesen, ahol nincsenek *Dáfá*-tanítványok, ott az élőlények számára a jövőben ez problémát jelent arra, hogy megváltsák őket. *Dáfá*-tanítványként ti tudatában lesztok ennek a problémának. Csináljátok a körülményeknek megfelelően, csináljatok olyan sokat, amennyit tudtok. Amit most nem tudtok megcsinálni, azt hagyhatjátok a jövőre.

Tanítvány: *Ha a tervezésnél semmiféle gondolatai sincsenek az embernek, a Fá-helyreigazítás hatása nagyon jó, máskülönben nem jó.*

Mester: Így van ez. Ha a hétköznapi emberek gondolatai nélkül csináljátok a sok dolgot, akkor ennél nem is létezik személyes ragaszkodás. Kivéve, hogy felelősek vagytok a *Fával* szemben, ha ennél máskülönben nincs semmiféle emberi ragaszkodásotok, és nincsenek saját dolgaitok és személyes tényezőitek, akkor biztosan jól lehet elintézni egy dolgot. Mihelyt személyes tényezőket kever bele az ember, lehet, hogy már nem fogja jól megcsinálni a dolgot.

Feltétlenül ügyelnetek kell egy dologra: Ti azon vagytok, hogy a *Fát* igazoljátok, ne saját magatokat igazoljátok. A *Dáfá*-tanítványok kötelessége az, hogy a *Fát* igazolják. A *Fá*-igazolás is a műveléshez tartozik. A művelésnél pontosan az ego ragaszkodását kell eltávolítani, ezt az önigazolással járó problémát nem szabad megerősíteni sem szándékosan, sem szándék nélkül. A *Fá*-helyreigazítás és a művelés is egy olyan folyamat, aminél az egót távolítjátok el. Ha te elérted ezt, csupán akkor igazoltad valóban saját magadat. Mert hát nektek végezetül el kell engednetek a hétköznapi emberek dolgait, csupán amikor a hétköznapi emberek összes ragaszkodását elengedtetek, akkor juthattok ki a hétköznapi emberekből.

Te művelő vagy, neked hatalmas erénnyel kell rendelkezned. Honnan kapod meg a hatalmas erényt? Nem onnan ered, hogy ezek között a nehéz körülmények között el tudod engedni önmagadat, és *Dáfá*-tanítványként, akinek nincs egója, felelős tudsz lenni a *Fával* szemben? Önmagában ez már nem a hatalmas erény? Azonkívül te ezt a nehéz körülmények között érted el. Minél inkább kiemeli saját magát az ember, és minél több egója van, annál csekélyebb a hatalmas erény, amivel rendelkezik, így a dolgot nem lehet olyan egyszerűen sikeresen és jól elvégezni. Mert a *Dáfá* dolganak kell a legszentségesebbnek lennie, minél kevesebb saját nézettel és saját tényezővel rendelkezik ennél az ember, annál jobban lehet elintézni, és annál könnyebb a sikert megcélozni.

Tanítvány: *Az igaz körülmények tisztázására szolgáló nagy plakátokon szabad bemutatnunk a Mester képeit is a gyakorlatokkal?*

Mester: Gondolom, azért hogy az igaz körülményeket tisztázzátok, ez nem probléma. Nem csináltátok-e már ezt? (mind nevetnek)

Tanítvány: **(Mester:** Minden udvarias szót, ami a kérdések előtt áll, nem olvasunk fel többé.) *A Dáfá-tanítványok által működtetett televízióadónak szüksége van munkaerőre, anyagokra és pénzügyi támogatásra, hogy hosszú távon működhessen. Engem gyakran kérdeznek azok a gyakorlótársak, akik a televízióadónál dolgoznak; „Én tajvani tanítvány vagyok; Tajvanon háromszázezer-ötszázezer ember létezik, aki a Dáfá szerint műveli magát. Ha a televízióadónak támogatásra van szüksége, úgy az nem lehet, hogy ők gyakran nem találjanak rá egy embert sem.” Szeretném – kérem –megkérdezni a Mestert, hogy Tajvanon nem kellene nagy hangsúlyt fektetni az igaz körülmények tisztázásának erre a formájára?*

Mester: Tulajdonképpen azokat biztosan örömmel üdvözlök, akik értenek valamit ehhez a technikához, és ilyen szakismereteik vannak, akár Tajvanon, akár más területeken.

Tanítvány: *Ha a fordítási munka nem halad előre, ezt zavarások okozzák?*

Mester: Lehet mondani, hogy a *Dáfá*-tanítványok mindegyik konkrét munkájának a személyes műveléshez van köze, ennek a körülményeitekhez is van köze. Ilyen konkrét dolgoknál nektek meg kellene beszélnetek őket egymással, fel kellene fedeznetek, hogy hogyan csinálhatnátok jobban, és a saját utatokat járnotok. Egy idegen nyelvre lefordított könyvet sem én fordítottam le. (a Mester nevet, mind nevetnek) Minden *Dáfá*-tanítvány, aki részt vesz ebben, különböző felelőségeket visel ennél. A fordítói munkát nem valaki osztotta ki. Ezt azért csináljátok, hogy kicseréletek egymással a véleményeteket, és együttműködtök egymással. Akkor próbáljátok meg jobban csinálni. Mindannál, amit csináltok, ti azon vagytok, hogy helyreigazítsátok a *Fát*, és műveljétek magatokat. Ez mind ahhoz számít, amit nektek csinálnotok kellene.

Tanítvány: *A Minghui iskolának ki kell választania a diákokat a felvételnél? (mind nevetnek) Kérem a Mestert, hogy világosítsa fel.*

Mester: Úgy gondolom, ha egy iskolát alapítanak, a felvételnél nem kellene kiválasztani a diákokat. Tulajdonképpen ti tudjátok, hogy a *Dáfánál* pontosan művelésről van szó. A művelésen kívül semmi más nem létezik a *Dáfánál*. Ambár a *Dáfá*-tanítványok ma különböző utakat járnak a művelésnél, némely tanulók közösen médiumokat hoztak létre, ezt vagy azt csinálták, hogy tisztázzák az igaz körülményeket, hogy még több embert mentsenek meg a világon, és leállítsák ezt az üldözést, ez mind nem tartozik magához a *Dáfához*. Az úgy van, hogy a tanulók a saját útjukat járják a *Fá*-igazolásnál, a tanulók saját maguk rendezték el azt. Így ti azon is vagytok, hogy megalapozzátok a saját hatalmas erényeteket, ez nagyszerű.

Ha nem a *Dáfához* tartozik, akkor biztosan a hétköznapi emberek társadalmához tartozik, ezért a hétköznapi emberek társadalmából kell származnia. Különösen azért, mivel azok, akiket meg kell mentenetek, mindannyian a hétköznapi emberek társadalmának az élőlényei, természetesen nektek még inkább közelebb kell kerülnötök a hétköznapi emberek társadalmához, úgy, hogy az emberi társadalom polgárai kedveljék a médiumaitokat. Csupán így lehet még jobb hatást elérni.

Pontosan így van a *Minghui* iskolával is. Maga a *Dáfá* nem rendelkezik egy iskolával sem. De a *Dáfá*-tanítványok azon vannak, hogy megmentsek az összes élőlényt és tisztázzák az igaz körülményeket. Szintén azon vannak, hogy a legjobbat hagyják hátra a világon élő embereknek és az összes élőlénynek a jövőben, és hogy új kicsi *Dáfá*-tanítványokat képezzenek ki. Bárhogyan is, amiket csináltok, azok mind jó dolgok. Ha az ember jót akar tenni a jövőbeli élőlények számára, akkor nem kellene különbségnek léteznie, hogy kinek szabad bejönnie és kinek nem. Nem jobb még több embert felvenni a társadalomból? Másrészt, ha egy pozitív körforgásba akartok lépni, a *Dáfá*-tanítványoknak folyamatosan kell befektetniük, ez a pénzügyi eszközeitek kimerítését jelenti. Csupán ha megvetettétek a lábatokat a társadalomban, és gazdaságilag pozitív ciklust értetek el, akkor csináltátok meg.

Tanítvány: *Létrehozhatunk-e egy Minghui tanfolyamot egy oktatási rendszerben, nevezetesen egy meglévő iskolában?*

Mester: Csináljátok a lehetőségeitek szerint, akkor megy minden, mindegy, hogy hogyan csináljátok. Nem léteznek korlátozások és keretek, ha valami jót csinál az ember az összes élőlény számára. Ha ti saját magatok egy *Minghui* iskolát alapítotok, egy *Minghui* tanfolyamot tartotok, vagy ha te tanár vagy, és a tanítás során Őszinteségre, Könyörületességre és Elnézésre oktatod a diákokat, ez mind nem probléma. Természetesen egy *Minghui* iskola alapítása nagyszerű. Ha már megalapítottátok, úgy én remélem, hogy még nagyobb és még több *Minghui* iskolát alapítotok, és egyre jobbra is alakítjátok őket. Az összes élőlény számára ez szerencse. És a gonosz számára ez azt jelenti, hogy eltávolítják.

Tanítvány: *Gyakran léteznek olyan emberek, akik idejönnek, és Fálun Gongot tanulnak, avégett hogy menedékjogot kérhessenek. Hogyan kellene eljárunk ezzel?*

Mester: (nevet) Amikor erről beszélünk, ez tulajdonképpen a kínai kormány egy botránya. Miért nem jönnek az emberek más országokból, hogy menedékjogot kérjenek? (mind nevetnek) Miért pont Kínából jön olyan sok ember, hogy menedékjogot kérjen? Nem azt állította Kína, hogy erős? Hol létezik hát olyasmi, hogy olyan sok ember hagy el egy erős országot, hogy menedékjogot kérjen? Alkalmasint egy csalóka kép, hogy erős.

Másrészt, mindegy, hogy milyen gondolatokkal, ha valaki egy lehetőség után kutat, hogy az USA-ban vagy egy másik gazdaságilag fejlett országban maradjon, most a legjobb módszer az, hogy a *Fálun Gong* nevében kérjen menedékjogot. A fülembé jutott, hogy New Yorkban a kínai negyedben tanfolyamok léteznek a menedékjog kérvényezésére, (mind nevetnek) ott megtanítják nekik, hogyan tanulják a *Fálun Gong*-ot. Természetesen nem tanítják meg az embereknek valóban a *Fálun Gong*-ot, ott csak azt magyarázzák el, hogy hány mozdulat és hány gyakorlat van, milyen könyvek léteznek a *Fálun Gong*-nál, és milyen kérdéseket tesz fel a bevándorlási hivatal. (mind nevetnek) Ilyesmit csinálnak.

Bárhogyan is, mihelyt egy ember menedékjogot kér a *Fálun Gong* nevében, ez azt jelenti, hogy a jövőjét a *Fálun Gong* kezébe helyezte. Akár tisztában van ezzel, akár nem, ő azon van, hogy megváltoztassa a sorsát a *Fálun Gong* által, ezt a hétköznapi emberek szemszögéből magyarázták el neki. Valójában minden ember a *Dáfá* miatt jött. Ha az emberek amúgy is mind a *Dáfá* miatt jöttek, akkor természetesen az sem probléma, ha egyszer kihasználják a *Dáfá* előnyét, akkor hát egyszerűen használjátok ki ezt. (nevet) Ameddig az adott ország kormányának semmi ellenvetése sincs ellene, nekünk sincs semmi ellenvetésünk.

De bárki is kap politikai menedékjogot a *Fálun Gong* nevében, tartozik valamivel a *Fálun Gong*-nak, mert a *Fálun Gong* megváltoztatta a sorsát. Egy ilyen embernek akkor semmi esetre sem szabad a *Fálun Gong* ellen lennie. Mihelyt ellene van, elvágta a jövőbeli útját, ez a legveszélyesebb. Ami az ilyen embereket illeti, ha ők jönnek, és tanulni vagy gyakorolni akarnak, akkor hagyjátok őket tanulni és gyakorolni, de mellesleg mondjátok meg nekik ezt az előny és hátrány közötti összefüggést: „Semmi esetre se vegyél részt a *Fálun Gong* üldözésében, még csak ennek a gondolatodnak sem szabad lennie. Mi jót akarunk neked. Azért mondom ezt neked, mert te a *Fálun Gong*-ot akarod használni. Ha nem csinálnád ezt, akkor én sem mondanám neked ezt.”

Tanítvány: *A tanítvány abban a formában segít a Mesternek a Fá-helyreigazításnál, hogy verseket ír. Szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert, hogyan növelhetem a kreativitást és az íráskészséget?*

Mester: Tulajdonképpen én tudom, hogy mit akartatok mondani, azt, hogy hogyan tehetnétek szert még több bölcsességre, avégett hogy a *Fá*-igazolásnál még jobb hatást hozhassatok létre. Ha nektek ilyen alapotok van, biztosan jól tudtok írni. Ha egyáltalán nincs ilyen alapja az embernek, kezdetben bizonyos nehézségei lesznek. Ha például *Tang*-költészetet akar írni, akkor tudnia kell, hogyan alakítják ki a *Tang*-költeményt, és aztán hogyan alakítják ki a *Song*-verseket és a *Yuan*-műfajt. Először ismerettel kell rendelkezned erről, tudnod kell valamit, aztán el kezded kipróbálni és írni valamit. *Dáfá*-tanítványként, ha te valóban ezt akarod csinálni, talán jól tudod csinálni, te biztosan gyorsabban fogsz előrejutni és gyorsabban kiforni, mint mások, ez is biztos. Egyes *Dáfá*-tanítványok nagyon gyorsan tudnak verseket írni, alig szükséges erőt kifejteniük. Ha írni akarnak, azonnal tudnak írni valamit. A hétköznapi embereknek biztosan nagyon sok erőfeszítést kell tenniük, ha írni akarnak valamit, nekik még meg kell találniuk a megfelelő érzést, vagy hagyniuk, hogy valami más jusson az eszükbe. De ha *Dáfá*-tanítványként akar csinálni valamit az ember, voltaképpen nagyon gyorsan meg kellene csinálnia. Ha az ember még jobban eltávolodott az egótól, a bölcsesség magától fog jönni a *Fá*-igazolás számára.

Tanítvány: *Röviddel ezelőtt Ön megemlítette azokat az írásjegyeket, amiket ki kell javítani a jingwenekben. Leragaszthatjuk őket a helyes írásjegyekkel anélkül, hogy lekaparjuk őket?*

Mester: Tulajdonképpen mindegy, hogy hogyan csináljátok ezt. Mihelyt kijavítottátok őket, az elég. A szárazföldi Kínában azonban a tanulóknak nincsenek meg ezek a feltételeik. Én tudom, hogy a szárazföldi Kínában kiadott könyveket akkoriban legtöbbször újságpapírra nyomtatták, ez a papír valamivel vastagabb, ezért nem mehet tönkre, ha egy pengével enyhén lekaparja az ember. Én csak egy ötletet gondoltam ki számukra, nem kell feltétlenül úgy eljárni. (mind nevetnek)

Tanítvány: *Egyes ázsiai kormányok gazdasági előnyök miatt eltekintenek a Kínában folyó üldözés fölött. Több erőt kellene bevetnünk arra, hogy tisztázzuk az igaz körülményeket a kínai gazdaság területein?*

Mester: Mindent csinálhattok, ami előnyös az élőlények számára. Az emberek másképp gondolkodnak. Az embereknek szintén különböző mércék vannak az élet számára a világon. Némely emberek talán nem fogják olyan fontosnak tartani a személyes előnyöket, és miután tájékoztatták őket

az igaz körülményekről, talán létezhet egy jó hatás. De azt is tudom, hogy az emberek a legkönnyebben a személyes előnyöknél hagyják magukat az orruktól fogva vezetni.

Én csak az emberekről beszélek. Korábban a személyes előnyök voltak a garancia az élőlények önzésének az ösztönzésére. A világon élő emberek egyszerűen a személyes előnyökre való törekvés ösztönéből élnek. És ezek a személyes előnyök olyasmik, amelyeken a legtöbbet örvendezhetnek vagy mérgeződhetnek az emberek. Még ha meg is kapták őket, nem tartoznak ahhoz, ami valóban és örökké egy élőlényhez tartozik. Azonkívül mindegy, hogy hogyan küzdenek az emberek ezekért, nem igazán irányíthatják őket az emberek, mivel egy ember élete a világon már régen előre meghatározott. Az emberek minden lépését az istenségek irányítják. Bármit is akarnak az emberek, nem az övék a döntés. De az emberek törekvése ragaszkodáshoz vezethet. A világon élő emberek teljes bizonyossággal tenni fognak valamit a személyes előnyök miatt, ámbár nem kaphatják meg ezeket, ők pontosan emberek. Mindegy, hogy az emberek megkaphatják ezeket vagy sem, ők tenni fognak valamit, ez éppen az emberi viselkedés. De az ugyancsak nem megy, hogy arra várjon az ember, hogy manna hulljon az égből. Az embereknek cselekedniük kell. Ha valami valakinek a tulajdona, neki saját magának is kell gondoskodnia róla. Ha az valakinek nem saját magának a tulajdona, egy ember akkor is cselekedni fog ragaszkodásból, ezek pontosan emberek. Az emberek a világon élnek, kivéve hogy ők makacsul ragaszkodnak valamihez, valójában sohasem dönthettek saját magukról. Az lehetetlen, hogy egyszerűen megkapja azt, amit akar. Ha egy ember meg akar kapni valamit, annak a sorsában kell állnia, ami nem áll a sorsában, azt sohasem fogja megkapni. Én megmondtam, hogy két lehetőség létezik egy ember életének a megváltoztatására, az egyik a művelés, és a másik nevezetesen az, hogy ez az élőlény mostantól fogva lefelé megy, úgy meg lehet változtatni az életét. Egyébként semmiféle más lehetőség nem létezik, hogy megváltoztassák egy ember életét.

Ami az embereket illeti, mi hát az élet értelme? Pontosán az, hogy az ember ragaszkodó legyen a személyes előnyök közepette, adja át magát az emberi érzéseknek, és élvezze az érzékszervi érzéseket egy emberélet folyamatában. Gondoljátok csak át, milyen szálnalmas hát ez. Milyen érzékszervi érzések? Ha kap valamit, örvendezik; ha nem kapja meg ezt, az nagyon fáj. Ha húst eszik, ízlik neki, ha cukorkát eszik, édesnek találja. De az embervilágban létezik keserűség, nehézségek és szenvedés is, léteznek a fiatalabb emberek érzései is az emberi érzelmekhez való ragaszkodásuk miatt. Létezik még a különböző társadalmi rétegekben élő emberek törekvése, valamint a nyereségről és a veszteségről való érzékszervi érzéseik is az életük útján. Ezt a fajta nyereséget és veszteséget megint csak nem lehet valóban elérni saját erőfeszítések által. Ha egy ember a világon él, ez pontosan így van. Milyen szálnalmasak az emberek. De az emberek nem láthatnak át rajta az úgynevezett valóság közepette, nem is akarják világosan felismerni.

Az istenségek szemében még kell léteznie néhány olyan tényezőnek, amely különböző intenzív érzékszervi érzéseket teremt a világon élő embereknek. Például ezek az emberi érzelmek és egy szempár, amely nem láthatja a világegyetem arculatát, és az anyag egy csalóka képét hozza létre. Természetesen léteznek még más különböző tényezők. Csupán így lehet az ember még ragaszkodóbb ezeknek az egyes-egyedül az istenségek által adományozott érzéki érzéseknek az élvezetéhez, úgyhogy ezek az érzéki érzések még erősebbek lesznek. Avégett hogy az embereknek ilyen erős érzéki érzéseik lehessenek, az emberek vágyait a személyes előnyökre és érzéki érzésekre kell irányítani. Világosan kifejezve a világon élő embert pontosan a személyes előnyök hajtják. Az emberek azon vannak, hogy személyes előnyökhöz keresztül tartsák fenn az életerejüket. Személyes előnyök miatt megtörténhet, hogy két ember egymás ellen harcol. Személyes előnyök miatt megtörténhet, hogy két nép egymás ellen harcol. Személyes előnyök miatt kitörhet egy világháború, mert az embereknek megvannak ezek a ragaszkodásai és ezek a vágyai a személyes előnyökre. Pontosán azért, mivel ilyen tényezők léteznek, az embereket könnyen irányíthatják az istenségek.

Nem az emberi jogokról és a vallásszabadságról beszélnek most? A *Dáfá*-tanítványok mindannyian látták, művelőként már mindannyian nagyon világosan látták, hogy az embervilágban minden megbízhatatlan. A személyes előnyökre való tekintettel ez mind egy fillért sem ér. Nem törekszik sok nyugati ország demokráciára, vallásszabadságra és emberi jogokra? Úgy tűnik, hogy ez egy modern társadalom fejlődésének az egyik szimbóluma. De a személyes előnyökhöz való jutás csábításának a hatása alatt hány kormány mondott „nemet” a gonosz szélhámosbandának Kínában, amely a *Fálun Gong*-tanulókat üldözi? Amit mi láttunk, az az, hogy nem mernek közvetlenül szembenézni azzal, hogy az emberi jogokat, a vallásszabadságot és sok más területet lábbal tipornak,

amelyek betartását mindig is a modern társadalom haladásaként tekintették. A személyes előnyökre való tekintettel mindez már semmit sem számít! Ilyenné váltak, úgyhogy eltekintenek fölötté, és nem mernek semmit sem mondani. Mindegy, hogy a demokráciáról és a vallásszabadságról van szó, a személyes előnyökre való tekintettel az ilyen dolgok, amelyeket nagyra becsültek, hirtelen egy fillért sem érnek többé.

Dáfá-tanítványokként nektek még világosabban kellene felismernetek ezt a pontot, nekünk nem szabad ragaszkodnunk a világ semmiféle dolgaihoz. Mi lehetőleg a hétköznapi emberek társadalmának megfelelően műveljük magunkat. Még akkor is, ha most az emberi jogok, a vallásszabadság és így tovább alapján tisztázzuk az igaz körülményeket, ezt szintén csak azért tesszük, hogy élőlényeket mentünk meg. Amikor a kommunizmus akkoriban felbukkant, talán nem létezett szintén egy rövidtávú fanatikus lelkesültség? Sok ember nem a társadalom haladásának tartotta? Ami az emberek közötti itteni dolgokat illeti, művelőként nemcsak úgy kell cselekedni, hogy ne legyen ragaszkodó az ember, hanem még egy tiszta fejet is kell megőrizni.

Én nem szólítottalak fel benneteket, hogy álljatok ki ellenük, *Dáfá-tanítványokként* ti már tisztában vagytok ezzel a ponttal. Én csak a *Fá*-alapelveket magyaráztam el, és elmondtam ezt nektek. Az, hogy az emberek eljuthatnak a mai lépésig, és észszerűséggel csökkenthetik az emberek szenvedéseit, önmagában nem rossz az emberek számára. Mert mit tehetnek az emberek valóban? Valójában a személyes előnyökre való tekintettel létrejött észszerűtlenséget is istenségek irányítják. Így az igaz körülmények tisztázásánál a kormányzati és gazdasági körökben ti biztosan éreztétek, hogy a valóságban az emberek teljes bizonyossággal a saját személyes előnyeiket teszik az első helyre. Az üzletemberek biztosan figyelembe fogják venni a vállalataik gazdasági helyzetét, ez számukra a legeslegfontosabb. Te odamész, és tisztázod neki az igaz körülményeket. Ha a személyes előnyeiről van szó, amelyek meghatározóak számára, még csak meg sem akarja hallgatni, ezt én is láttam. De az emberek különbözőek is. Éppen most mondtam, hogy az embereknek szintén különböző mércéik vannak az életben, így van ez. Csinálhatjátok, de nektek saját magatoknak tisztában kell lennetek ezzel, nektek tudnotok kell, hogyan áll ez az emberiséggel.

Tanítvány: *A tanítvány azt szeretné megkérdezni: Miért rendezték el úgy a történelmet, hogy Hongkong és Makaó „egy ország, két rendszer” formájában létezik a szárazföldi Kínában? Mi a történelmi eredetük?*

Mester: Ami a történelmi eredetet illeti, úgy meg kell mondani, hogy ez a földbirtok Kínához tartozik. Ennél a pontnál nem lehet azt mondani, hogy ez más országok földbirtoka. Ami az „egy ország, két rendszer” formát illeti, mivel mindenki tudja, hogy az a gonosz Kínai KP nem jó, ők saját maguk is tudják, hogy mások tudják azt, hogy a párt nem jó, úgy ők vissza akarják kapni ezt a földbirtokot, és azt akarják, hogy az ottani embereket az a párt kormányozza. Ők azt is tudják, hogy mások nem fognak együttműködni, hogy a világ nem fog együttműködni, így hagyják, hogy egy országnak pontosan két rendszere legyen. (mind nevetnek) Valójában ez botrány. Miért nincs más országoknak két rendszerük, miután visszakaptak egy területet? Nincs úgy, hogy másoknak nem tetszenek a dolgaid?

Tanítvány: *Az „egy ország, két rendszer” létezésének igazi célja abban rejlik, hogy a kínaiaknak rendelkezniük kellene azzal a lehetőséggel, hogy megismerjék az igaz körülményeket?*

Mester: Természetesen egy dolog sem véletlen, és nem is fordul elő csak egyetlenegy cél miatt. Amikor az istenségek el akarnak rendezni valamit, ők nem úgy gondolkodnak, mint az emberek. Mihelyt elrendeznek valamit, ez nagyon nagy és átfogó dolgokat érint. Az emberek a részecskék egyetlen rétegéből szemlélik a világot. Például az a világ, amit az emberek látnak, a molekulák és a csillagok² között fekszik. Ők olyan részecskékből szemlélik ezt a világot, amelyek molekulákból állnak. Az istenségek viszont nem, ők ugyanennek, a világegyetemben levő összes részecskéből álló dolognak az eredményét a képességeik hatásköréből szemlélik. Ők minden dimenzióból és minden irányból tekintik meg a dolgot, ezért az a cél, amit elérnek, sokoldalú, ha elrendeztek valamit.

Még ha így is van, nem hagynak téged teljesen látni mindent a világon, ami ennek az emberi szintnek a részecskéiből áll. Ha hagynak téged mindent látni, úgy sok dolgot nem lehetne megmagyarázni a tudománnyal, akkor az emberek mindannyian hinnének az istenségekben, még akkor is, ha akadályoznák őket ebben. Annak érdekében, hogy az emberek ne láthassák teljesen

tisztán ezt a világot, ezt a szempárt kellett megteremteni az emberek számára. Miért nem láthatnak az emberek szemei némely dolgokat ezen a területen, amely molekulákból áll, ámbar azok is molekulákból állnak? Az ok abban rejlik, hogy ők még sok akadályt rendeztek el az embereknek. Ennek a két rendszernek az igazi célja abban rejlik, hogy a világnak erre a szerkezetre van szüksége ebben a történelmi szakaszban. Ezt már korábban elmagyaráztam.

Tanítvány: *A tanítvány gyakran ír cikkeket az igaz körülményekről a Dáfá-honlapoknak vers formájában. Néha, hogy kifejezzem a Fá-igazolás tartalmát, nem tartottam be szigorúan a költészet klasszikus szabályait. Hibásan csináltam? A tartalom pontos kifejezéséhez nem kell feltétlenül szigorúan betartani a klasszikus normákat, helyes ez a megértés?*

Mester: Meg akar szabadulni az ember ezektől a szabályoktól? Tulajdonképpen ez pontosan egy olyan gondolat, amely a modern emberek erkölcsének a lecsúszása után keletkezett, nevezetesen ellenszegül a hagyománynak és a jóra valónak; én nem rád gondoltam. Én a Fá-alapelvek szempontjából magyarázom el, hogy az emberiség most éppen ilyen. Valójában az emberiség romlik, a tudatlanság felé halad. A kínai kultúrát az istenségek adták az embereknek. Mindegyik dinasztia kultúrája, beleértve a költészetet, a Tang-kori lírai költészetet, a Song-verseket és a Yuan-műfajt, mindez ahhoz a kultúrához tartozik, amit különböző mennyei rendszerekből hoztak magukkal, amit a sorskapcsolat megkötésénél továbbadtak az embereknek. Tehát ha ti ilyen dolgokat akartok írni, inkább be kellene tartanotok a szabályait. Te azt mondod: „Én nem kedvelem a rímeket.” Ha nem kedveled a rímeket, most létezik a prózaköltészet, akkor írd egyszerűen prózakölteményt, ott nincs olyan sok minden, amit be kell tartani, ez megfelel a modern formának is. Tulajdonképpen én úgy találom, hogy ezek a költemények túl felszínesek, amikor olvassa őket az ember, nincs tartalmuk. Az ősi stílusban írt költeményeknek ám van zamatuk, ha hagyja őket szétolvadni a nyelven.

Tanítvány: *Üdvözlöm Önt a chongqingi Dáfá-tanítványok nevében, és továbbítom Önnek a vágyódásukat. Feltétlenül azt akarják, hogy adjam át ezt az üzenetet.*

Mester: Köszönöm nektek. (taps) A Mester ezt mind tudja. Mondjátok meg nekik, hogy a Mester ezt mind tudja.

Tanítvány: *Némely tanítványok most tévutakra jutnak az átnevelés által. Más tanítványok nagyon aggódnak az állapotuk miatt. Hogyan segíthetünk nekik?*

Mester: Ha szükséges, akkor segíts nekik. A hazugságokat felfedik, mihelyt leleplezi őket az ember. Mit jelent hát a hibák megbánása? Mit kellene hát megbánnia az embernek? Ez nem csalás? Ha az ember újra visszatért a társadalomba, és teljes nyugalomban utánagondolt ennek, mindennel tisztában lesz. Mindazok, akiket úgy mond átneveltek, nem lettek mindannyian tiszta fejűek röviddel a szabadon bocsátásuk után? Hányan maradhatnak hát továbbra is még makacsul zavarodottak? Azoknál, akiknek még mindig nem sikerült, az úgy van, hogy ők saját maguk úgy találják, hogy túl sok rosszat tettek. Tudják, hogy hibásan cselekedtek, és félnek, hogy elveszítik a látszatot, ha látják a tanulókat. Ők ugyancsak makacsul ragaszkodnak ahhoz, hogy ez kínos nekik. Ez az oka.

Tanítvány: *Adhatnak ki a tanulók pénzt arra, hogy lakásokat béreljenek az igaz körülmények tisztázására?*

Mester: Valójában a Dáfá-tanítványok az igaz körülmények tisztázásánál ezeket a dolgokat mindig a saját megtakarításaikból vagy a bérükből fizették. De nektek tekintettel kell lennetek a saját életetekre és a családok életére, tekintettel kell lennetek másokra. Ha ti nem boldogultok a családi életetekkel és a saját életetekkel, akkor azonnal nehézségek következnek az igaz körülmények tisztázása során. Azonkívül, ha az életetek nem biztosított, és semmitek sincs enni többé, akkor ti biztosan ezen fogtok gondolkodni. Ez nem zavarja meg ugyancsak az igaz körülmények tisztázását? Így nektek feltétlenül tekintettel kell lennetek a körülményeitekre. Én láthatom a szíveteket. Csináljátok a lehetőségeiteknek megfelelően.

Tanítvány: *Beszélhet a Mester valamivel többet a világegyetem és az emberiség jövőjéről?*

Mester: Ha én most a jövőről beszélek, ennek semmi gyakorlati jelentősége sincs számotokra. Az emberiség jövője szép lesz. Azoknak az embereknek, akiket megtartanak, szerencsájuk van, mivel a Dáfát egyszer itt terjesztették, úgyhogy ezt a helyet meg lehetett tartani. Azoknak az élőlényeknek, akik ebben az időszakban nem vétkeztek a Dáfá ellen, szerencsájuk van. Mivel a Dáfát egyszer itt terjesztették, ez a jövőbeli élőlények számára is jó életkörülményeket fog teremteni. Könnyen

lehetséges, hogy a jövő gabonája a fákon levő gyümölcsök formájával rendelkezik, akkor egy rizsszem ilyen nagy lesz (a kezeivel egy rögbilabda nagyságát mutatja). Csak tréfaként. Ehhez képest viszont sokkal kevesebbet kell dolgozni érte. A víz és a levegő tiszta lesz. Az olyan mérgező dolgok, mint némely kis állatok³, szúnyogok és legyek, azok mind nem fognak létezni többé. A világ valóban nagyon szép lesz. Az új világegyetem pompázatoságát még csak a régi istenségek sem képzelhetik el, mivel ők nem láthatják, és nem is képzelhetik el. Még csak elképzelésük sincs arról, milyen lesz. Ez valami teljesen más alapul. A korábbi élőlények önzők. A jövő világegyeteme már nem az egón alapul. Minden jobb lesz.

Tanítvány: *Hamarosan sok ember magától fog jönni, hogy megkapja a Fát. Ki kellene építenünk a gyakorlócsoportokat?*

Mester: Természetesen ez így van. Ti már így is cselekedtetek. (mind nevetnek) Ha túl sokan vannak, akkor rendeztetek be egy új gyakorlóléhelyet. Így van ez.

Tanítvány: *Japánban némely tanulók nem bíznak meg egymásban, úgyhogy a Fá-helyreigazítás sok munkájánál nehézségek keletkeztek. A tanítvány szomorú emiatt, és igazán reméli, hogy az összességünkben egy picikét gyorsabban emelkedhetünk meg.*

Mester: Igen. Valójában, bárhogyan is, ha a rossz tényezőknek még megvan a helyük, ez azon múlik, hogy a tanulóinknak saját maguknak problémáik vannak. Tegnap némely tanulók a hamis *jingwen*ekről beszéltek. Én azt mondtam, hogy olyan élőlényekként, akiket a *Dáfá* teremtett, hogyan csaphatnak még be benneteket ilyen hamis dolgok? Hogyan lehet, hogy te nem a *Fá* mércéjével ítéled meg őket? Ez talán azért van így, mivel túl erős ragaszkodása van az embernek, úgyhogy helye van a gonosznak? Valójában némelyek még mindig nem észszerűek, és nincsenek erős őszinte gondolataik.

Tanítvány: *Japánban több mint ezer vallás terjedt el. A japánok mindig vallásként nevezik meg a Fálun Gongot.*

Mester: Ennél a problémánál én így gondolkodok: Ha valaki a jövőben a *Fálun Gong*ot vallásként nevezi meg, akkor mi hagyjuk ezt úgy. Ha valamivel többet akar tudni, akkor mondjátok meg neki, hogy miért nem vallás a *Fálun Gong*. Ha nem akar többet megtudni róla, akkor nem szükséges elmagyaráznod neki, hogy ez vallás-e vagy sem. Ha te vallásnak tartod, akkor pontosan vallás, mert a vallásnak önmagában nincs negatív jelentése a hétköznapi emberek társadalmában. Az, hogy a *Dáfá*-tanítványok a művelésnél nem egy vallás útját járják, azt jelenti, hogy ők nem egy forma útját járják, és maga a forma nem zavarja meg őket. Én elmagyaráztam nektek ezt az alapvető *Fá*-alapelvet. Mennyire érthetik ezt meg a hétköznapi emberek – én már elmagyaráztam nektek, hogy a hétköznapi emberek vallásnak fognak tartani minket. Ezt korábban már megmondtam a *Fá*-magyarázatnál.

Tanítvány: *A Zhuán Fálun japán változatában a 的 (di) írásjegyet a 目的 (mudi) szóban szintén át kell javítani a 地 (di) írásjegyre?*

Mester: A japánban ezt másképp kezelik, mert ezeknek ott más tartalmi jelentésük van, mint a kínai írásjegyeknek. Úgy gondolom, hogy a japánban ezeknek változatlanul kell maradniuk.

Tanítvány: *Nem kellene úgy lennie, hogy az Egyesület tanulói ne akadályozzák más tanulók munkáját? (mind nevetnek)*

Mester: A tanulók munkáját a *Fá*-igazolásra, az igaz körülmények tisztázására és az összes élőlény megmentésére valóban nem kellene akadályozni. Bárki is csinált ilyesmit, hibásan csinálta. De némely tanulók a végletekbe mennek, ez könnyen okozhat negatív hatást, akkor ezt meg kellene akadályozni. A jelenlevők között sok illetékes van különböző területekről. Egyet meg kell jegyeznetek magatoknak, kivéve, hogy valamit össze kell hangolni az összességben, adjatok szabad kezét a tanulóknak, avégett hogy megacélozódjanak, és megalapozzák a saját hatalmas erényüket. Mindenesetre esélyeket kellene adnotok a tanulóknak, és hagynotok őket megcsinálni. Ezt mindenesetre meg kell jegyeznetek magatoknak. Még én is, mesterként, szabad kezét adtam a tanulóknak, és a saját útjukat járatam velük. Ha a tanulók bármit hibásan csináltak, mutassatok rá nekik. Akkor annak, aki valóban negatív hatást okozott, mondjátok meg ezt komolyan, próbáljátok meg újra jóvá tenni a negatív hatás eltávolítására. De nem is kellene azt mondanotok, hogy ő már démon. A művelésnél pontosan hibákat csinál az ember. Éppenséggel léteznek nagy és kicsi hibák.

De tanulóként az embernek komolyan kellett volna eljárnia saját magával. *Dáfá*-tanítványként az nem megy, ha felelőtlen saját magával és a *Dáfá*-val szemben. Végére is te a *Dáfá* által teremtett élőlény vagy. A hatalmas erényed ragyogni fog a jövőbeli világegyetemben. Megy az, ha mi nem járjuk jól a saját utunkat? Így nektek nem kellene túl sokat ráfognotok az illetékesekre. Ha az illetékes jól művelte magát, ő sikerre jut, és a te szemed egyre kívülre tekint, te saját magad nem műveled magadat. Te még művelő vagy? Neked saját magadat kell művelned. Ha az illetékeseknél valóban léteznek problémák, mutassatok rá neki nyugodtan és jószívűen. Ti mindannyian művelők vagytok. Művelőként az embernek még mindig megvannak a hétköznapi emberek érzelmei, amelyeket még nem vetett le, és az emberi érzések pontosan attól félnek, hogy megérintik őket. Mihelyt megérintik őket, könnyen hívhatnak elő negatív hatásokat, ezért az embernek könnyörületesnek kellene lennie, és könnyörületesen elmagyaráznia. Barátságosan és jószívűen kellene világosan elmagyaráznia, csupán így lehet megoldani a problémákat. Ha egy illetékes még csak jó szándékú véleményeket sem tud elfogadni, akkor az probléma.

Másfelől egyes tanulók szintén olyanok, hogy ők felszínesen nagyon jók másokhoz, de amit mondanak, nagyon sok személyes tényezőt tartalmaz, még olyan tényezőket is, amelyek másokat ingerelnek. Felszínesen nagyon szelíden beszélnek, (mind nevetnek) ez csak az emberek kifinomult taktikája. Ez semmi esetre sem egy olyan állapot, amivel egy *Dáfá*-tanítványnak kellene rendelkeznie.

Ha egy terület illetékes nem a *Fában* műveli magát, és a *Dáfá*-tanítványok nem tanulják szorgalmasan a *Fát*, és nem jutnak előre, akkor előfordulhatnak ilyen bonyolult állapotok. De *Dáfá*-tanítványként és illetékesként mindenkinek tisztában kellene lennie azzal, hogy a le nem vetett emberi érzések meg fognak mutatkozni. Ez viszont nem jelenti azt, hogy ez az ember nem jó. A készre művelt területeiből sok nem fog többé megmutatkozni, mert hát az emberi érzéseket ezeken a területeken már eltávolította a művelés által. Valójában, ha egy művelőnek egyetlenegy emberi érzése sincs többé, akkor ez az ember valóban semmit sem fog mutatni többé. Természetesen, ha olyan messzire művelte magát, már eljutott a beteljesüléshez. Ha neki emberi érzései vannak, ezek meg fognak mutatkozni. Ez viszont nem jelenti azt, hogy ő nem művelte magát. Ez azt sem jelenti, hogy nem művelte magát jól. Ő csak egy bizonyos kérdésben vagy egy bizonyos területen nem cselekedett jól. Nektek mind ügyelnetek kellene erre.

Ez azt is jelenti, hogy az embernek nem kell aggódnia, ha a hétköznapi emberek érzései, amelyekkel még rendelkezik, megmutatkoznak a művelési folyamat során, a fontos az, hogy ti mindannyian művelőnek tekintsétek saját magatokat. Ha problémák adódnak, nézzetek magatokba. Ha mindannyian így tudnak cselekedni, akkor ennek a területnek a művelési állapota biztosan nagyon jó lesz, és biztosan kevés konfliktus fog adódni.

Tanítvány: *A művelésnél nem létezik vezető, a Dáfának nincs szervezete. Ha az Egyesület tagjai⁴ vagy az Egyesület vezetőségének az elnöke felveszi a kapcsolatot a közösséggel vagy a kormány hatóságaival, az megfelelő, ha mi a vezetőségi elnök vagy egyesületi tag címet használjuk?*

Mester: Tulajdonképpen azt lehet mondani, hogy ez megfelelő. Nem azért alapítottuk az Egyesületet, hogy alkalmazkodjunk a hétköznapi emberek állapotához? Akkor miért ne használjuk ezt az eszközt, hogy tisztázzuk az igaz körülményeket a hétköznapi emberek társadalmában? Természetesen ezt lehet. A kormány azt is megengedte nektek, hogy bejegyezzétek magatokat. De nem szabad érvényesülési vágygal rendelkeznetek. Ti nem saját magatokat igazoljátok, hanem a *Fát*.

A *Dáfá*-tanítványok igaz művelők. Ha a társadalmi helyzet ma nem ilyen lett volna, akkor igazából még csak meg sem engedtem volna nektek, hogy megalapítsátok ezt a *Fálun Dáfá* Egyesületet. Akkor csak gyakorlócsoporthoz, illetékesek és az adott területek illetékesei léteztek volna, így van ez. Tulajdonképpen egy illetékes is tevékenységeket⁵ hív össze, ő is egy normál tanuló a művelésnél. Ő egy olyan valaki, aki a többieknek szolgálja, és többet áldoz.

Tanítvány: *Rákos betegek egy csoportja azt óhajtja, hogy menjünk el hozzájuk, hogy megtanítsuk nekik a gyakorlatokat, csinálhatjuk-e ezt? Mi nem rendelkezünk az éneklés és a tánc elemi készségeivel, ha azonban a gyakorlás során erőfeszítéseket teszünk, akkor csinálhatunk rövid időn belül egy nagy rendezvényt egy előadás számára?*

Mester: Ezt viszont az adott körülmények és lehetőségek szerint kell csinálni. Ha nektek nincsenek meg az alapvető feltételeitek, és egy nagy rendezvényt akartok csinálni egy előadás számára, tehát erőltetetten csináljátok ezt, akkor a nézők rajtatok fognak mulatni. Az nem probléma,

ha ti másoknak örömet szereztek, de ha a többiek lenéznek benneteket, és gúnyolódás tárgyává váltok, úgy azt gondolom, hogy ennek ellenkező hatása van, ezért ezt a körülményeitek szerint kellene csinálnotok.

Ha a rákos betegek meg akarják tanulni a gyakorlatokat, akkor meg kell nézni, milyen céljaik vannak. Ha a világon élő emberek megkapják a *Fát*, szeretnék művelni magukat, és azt akarják mondani, hogy a *Fálun Dáfá* jó, akkor ők azon vannak, hogy önmaguktól igazolják a *Fát* és megválasszák a saját jövőjüket. Ha ti a *Dáfát* olyasminek tekintitek, ami betegségeket gyógyít, és a hétköznapi emberek között csináltok ilyesmit, akkor valójában ez azt jelenti, hogy komolytalanok vagytok a *Dáfával* szemben.

Ti taníthatjátok a gyakorlatokat a börtönben, a kórházban is megtaníthatjátok a gyakorlatokat a beteg embereknek, ezt azért csináljátok, hogy igazoljátok a *Fát*, ezt ugyanabból a gondolatból kifolyólag kellene csinálnotok, mint amikor máshol tanítjátok a gyakorlatokat. Lényegében ezt azért teszitek, hogy élőlényeket mentsetek meg, és avégett hogy az emberek megkaphassák a *Fát*, és meg lehessen váltani őket. Ha az ember olyan eszköznek tekinti a *Dáfát*, ami kijavítja az emberek hibáit és betegségeket gyógyít, vagy olyan módszernek, aminek meg kellene változtatnia egy hétköznapi ember valamilyen nehézségeit, akkor ez nem megy. A *Dáfát* csak azért terjesztik az emberi társadalomban, hogy embereket váltson meg, nektek feltétlenül tisztában kell lennetek ezzel. Ha valaki azt mondja: „A *Fálun Gong* különösen hatásos a rák gyógyításánál”, akkor hát mindannyian jönnek. Ez teljes bizonyossággal nem működik, mivel a gondolatod nincs rendben. A *Dáfá* nem arra van ott, hogy meggyógyítsa az emberek betegségeit, arra van ott, hogy alapjától fogva megmentsen az embereket, csupán így oldja meg az emberek problémáit. Ha az ember ebből az álláspontból indul ki, akkor ennek biztosan jó hatása van. Ha azonban ennél ragaszkodása van az embernek, ragaszkodik a hétköznapi emberek valamijéhez, akkor a hatás éppenséggel nem jó, ha megteszi.

A művelés komoly dolog. *Li Hongzhi* semmi esetre sem irányított benneteket arra, hogy az emberek betegségeit gyógyítsátok, még kevésbé jött az emberek valamilyen dolgáért. Én semmi esetre sem vezetek benneteket arra, hogy egy vallást alapítsatok a társadalomban. Én azért jöttem, hogy megtanítsam nektek a művelést, és hogy átvegyem a felelősséget az életetek megmentéséért.

Tanítvány: *A tajvani elnökválasztás közben némely tanulók szíve megmozdul. Ez egy vizsga, amit a régi erők rendeztek el? Hogyan kellene helyesen eljárunk ezzel?*

Mester: Még ha le is szakad az ég, egy művelő őszinte gondolatai mozdulatlanok maradnak, ez csupán művelés, csupán ez nagyszerű. (taps) Egy művelő semmihez sem ragaszkodik az embervilágban. Ma a *Dáfá*-tanítványok művelési formája más. A művelés során még próbáljátok meg, hogy lehetőség szerint igazodjatok hozzá a hétköznapi emberek társadalmához. Nektek mind van egy normális állásotok a hétköznapi emberek társadalmában, egyidejűleg családok is van, munkátok, és így tovább, és egy ilyen szoros kapcsolatotok van a társadalomhoz, így működik ez. A tajvani választás közben némely tanulók azon a véleményen voltak, hogy ez valamivel jobb volna, így ők ezt választották. És mások úgy találták, hogy a másik jobb volna, akkor ők a másikat választották. A személyes megértés különböző, ebben nincs semmi kivetnivaló. A személyes tettek a társadalomban nem képviselik a *Dáfát*. De nektek nem szabad úgy ragaszkodnotok az ilyen dolgokhoz, mint a hétköznapi emberek.

Ha ti megválasztottatok valakit, mesterként én nem mondhatom, hogy helytelenül cselekedtetek. Nem is avatkozok bele az ilyen dolgokba, mert én pontosan egy ilyen utat járatok veletek, amelyen ti a hétköznapi emberek társadalmában művelitek magatokat. A művelők csak előnyöket hozhatnak a társadalomnak. Ha az ember a hétköznapi emberek társadalmában műveli magát, az nem befolyásolja az emberi társadalmat.

Egyedi művelőként bárkit is szeretnél megválasztani, te megválaszthatod, csak nem kellene túl ragaszkodónak lenned. De a *Dáfá*-tanítványok problémát láttak a *Dáfá*-tanítványok elleni üldözésen keresztül a szárazföldi Kínában, így némelyek azt gondolják: „Aki túl közel kerül ahhoz a gonoszhoz, amelyik üldöz bennünket, azt én nem választom meg.” (taps) Mesterként nekem semmi kivetnivalóm sincs ebben. (mind nevetnek, taps) Ez a tanuló saját gondolata. Mesterként én nem mondtam meg neked, hogy kit kellene megválasztanod. Még kevésbé létezik vagy szabad léteznie egy közös akciónak. (mind nevetnek)

Ha a tanulók kölcsönösen meglátogatják egymást, ez csak valami személyes dolog a művelőtársak között. Ha az egyik azt mondja, hogy ő ezt választja, és egy másik azt mondja, hogy ő azt választja, ezek mind személyes dolgok, és semmi közük a *Dáfához* önmagában, ennek semmi köze sincs a *Dáfá* Egyesülethez. A *Dáfá* Egyesület egyik illetékeseként te is támogathatsz valamilyen pártot, ez egy személyes tett. Ő műveli magát, de egyidejűleg a társadalomhoz tartozik. Megköveteled, hogy teljesen elengedjen minden emberi dolgot a művelési folyamatban? Ezt csupán abban a pillanatban érheti el az ember, amikor a művelés által eljut a beteljesüléshez. Ha a hétköznapi emberek társadalmában műveli magát, neki is megvan a kapcsolata a társadalomhoz. Ezért azt választhatja, akit választani szeretne. Neki megvan a saját véleménye, ebben sincs semmi kivetnivaló.

Mindegy, hogy milyen a választás eredménye, ennek nem kellene konfliktushoz vezetnie a társadalomban, ez rendkívül veszélyes lenne. Művelőként még szigorúbb követelményeket kellene felállítania saját magával szemben az embernek. Így azt mondtam a tanulónak, hogy ne hagyják magukat sodortatni a hétköznapi emberek érületeitől, és nem szabadna olyan lobbanékonynak lenniük. Mivel ti energiát és képességeket birtokoltok, az, amit csináltok, nagyon nagy tényezőket hozhat mozgásba, ez óriási nagy hatást idézhet elő a társadalomban. Ezért nektek nem szabad követnetek a hétköznapi embereket, amikor tesztet valamit. Én azt is láttam, hogy egyes tanulók a hétköznapi emberektől sodortatják magukat, és felháborodnak, ők nagyon felindultak, és nincsenek erős őszi gondolataik. Ebben a pillanatban senki sem ismerhet el téged művelőnek, ez azonban nem megy. Amikor akkoriban, április 25-én petíciót nyújtottunk be, mi is békések és nagyon ésszerűek voltunk. Mi mindig előnyére válunk a társadalomnak.

Tanítvány: *Bár a régi erők fekete kezei és a gonosz már nem olyan számosak, milyen zavarás az, ha a tanulók ebben az időben csak nem cselekszenek jól?*

Mester: A régi erők nagyon sok fekete kezét már eltávolították; ők visszahúzódnak a szárazföldi Kínába, időnként kijönnek, és csinálnak valami rosszat. (mind nevetnek) Azonkívül még léteznek a három világgörön kívüli rossz istenségek, akiket én el akarok távolítani, ők irányítják a gonoszt, sőt némelyek ezt közvetlenül csinálják. Bárhogyan is, ez már eljutott ehhez a lépéshez. Ha az istenségek közvetlenül részt vesznek ebben, őket fentről fogják eltávolítani, még akkor is, ha én nem fogom eltávolítani őket. Most nagyon gyorsan változik a helyzet.

Tanítvány: *Mit jelent: „Egy szempillantás a nagy történelmi változásban idő”?*

Mester: „A nagy történelmi változás” pontosan azt jelenti, hogy egy nagyon-nagyon hosszú időt és mindent megélt az ember ebben a hosszú időben. „Egy szempillantás” egyszerűen egy rövid időt jelent. Akár a nagy történelmi változás, akár egy szempillantás, ez a hosszú vagy rövid idő ugyanaz az időfogalom az istenségek szemében. Talán azon élőlények számára, akik benne tartózkodnak, ebből a szempillantásból egy nagyon hosszú időt csináltak. Mi látjuk, hogy ez csak egy szempillantás, abban az időmezőben ez a szempillantás talán egy nagyon-nagyon hosszú idő. Az elmúlt évek a mi világunkban némely óriási nagy istenségek számára szintén csak egy szempillantás. Az idő az, ami változik. Az idő az, ami varázsol. Ilyen az elgondolás.

Tanítvány: *Nekem megvan a lehetőségem, hogy részt vegyek a városi szintű képviselői választáson, és ezáltal sok emberrel barátkozzak össze a társadalom különböző szociális rétegeiből, úgy, hogy nagyon jó alapot fektessek le az igaz körülmények tisztázására a jövőben. Mivel nem ismerem ezt a hivatást városi szintű képviselőként, sok időt kell szakítanom arra, hogy tudakozódjak a lakónegyed problémáiról, részt vegyek a lakónegyed tevékenységein, és ismereteket szerezzek arról, hogyan kellene dolgoznom képviselőként. Néha belső szétszakítottságba jutok. Úgy találom, hogy ezt az időt a televízióadások számára és az igaz körülmények tisztázásának más munkájára kellene fordítanom.*

Mester: Annál a Fánál, amit elmagyarázok, az embernek pontosan a hétköznapi emberek társadalmában kell művelnie magát. Ha a *Dáfá*-tanítványok a hétköznapi emberek társadalmában művelik magukat, akkor pontosan különböző kapcsolatok fognak létezni a társadalomban. A különböző hivatásoknál is azon van az ember, hogy kapcsolatba lépjen a társadalommal, ez nem ellentmondásos.

Valójában sok tanulónak különböző hivatása van, egyidejűleg azon is van, hogy tisztázza az igaz körülményeket. A kérdés csak az, hogyan osztja be jól és használja fel jól az időt az ember, és hogyan csinálja jobban. Semmi ellenvetésem sincs ellene, bármilyen foglalkozásokat is van a

társadalomban, bármilyen nagy üzleteket is köttök, és bármilyen magas is a hivatalotok, mindennél nincs semmi ellentmondás. Én pontosan azt akarom megerősíteni, hogy a különböző társadalmi rétegekben található minden ember művelheti magát, ezzel én valóban is egy még sohasem létezett példát adok. A múltban valóban nagyon kevesen léteztek, akik gazdag embereket és magas hivatalokban levő embereket váltottak meg. Én nem teszek különbséget, és csak az emberszívre nézek, én mindenkit megváltok. (taps) A gyakorlat bebizonyította, hogy ez helyes. Ez nemcsak megvalósítható, hanem a *Dáfá*-tanítványaim ezáltal ki is művelték magukat. Mert korábban nem létezett *Dáfá*. Azok az alapelvek, amelyeket különböző istenségek igazoltak felismerésen keresztül, nem a világegyetem alapvető alapelvei. Ma a *Dáfát* terjesztik, mindent meg lehet tenni.

Tanítvány: *Legtöbbször nem biztosítható az idő a Fá igazolására való munka és tevékenységek számára. A gyakorlatok napi végzésére és a Fá-tanulásra szánt idő nagyon szűkös.*

Mester: Valóban létezik ez a probléma. Ha az ember nagyon elfoglalt egy konkrét munkával a *Dáfá* számára, úgy elhalaszthatja egy keveset a gyakorlatokat, később megpróbál újra időt szakítani arra, hogy behozza a lemaradást, ez nem probléma, mert ezeknél a gyakorlatoknál megengedik, hogy valamivel többet gyakoroljon, ha van ideje, és valamivel kevesebbet gyakoroljon, ha nincs ideje. A Mester már elmagyarázta nektek ezt a kérdést. Ami a *Fá*-tanulást illeti, úgy gondolom, hogy mégis meg kellene próbálnotok némi időt szakítani rá, még ha csak egy picikét is tanultok. Ha az ember megpróbál időt szakítani rá, az könnyen problémához is vezethet – nincs rá nyugodt szíve. Ha eközben nincs nyugodt szíve, az semmi más, mint hiába tanulni és elpocsékolni az időt. Ha tanulni akarsz, akkor tanuld nyugodt szívvel, próbáld meg nyugton tartani a szívedet és a gondolataidat, és tanuld valóban. Még ha egypár bekezdést is sikerül megtanulnod, ez jobb, mintha nyugtalan szívvel olvasnál el egy egész könyvet. A *Fá*-tanulásnál azt feltétlenül fel kell fogni.

Tanítvány: *A Dáfá-tanítványoknál most minden démoni nehézség a régi erőktől ered, hogy zavarják a Fá-helyreigazítást?*

Mester: Nem. A ti démoni nehézségeitek mind a saját művelésed dolgai. A régi erők általi zavarások néhányatok művelésére irányulnak. Azt mondtam, hogy a *Dáfá*-tanítványok régi erők általi zavarásait nem ismerem el, mivel a *Dáfá*-tanítványok az én tanítványaim. Senkinek sincs jogában törődni velük. Még kevésbé engedik meg, hogy az ármánykodásaik sikerüljenek azáltal, hogy kihasználják a *Dáfá*-tanítványokat, és rájuk kényszerítenek valamit azért, hogy elérjék a céljukat, nevezetesen, hogy elpusztítsák a tanítványaimat. Ha sikerült zavarniuk, az abban rejlik, hogy a ragaszkodásaitoknál és a hiányosságaitoknál ragadtak meg benneteket, ehhez jön még az a karma, amit a múltból hagyatok hátra. Ez az üldözés is ezekből a tényezőkből ered. A három világkörön kívüli *Fá*-helyreigazításnak nincs közvetlen összefüggése veletek. De ti a *Fá*-helyreigazítással vagytok kapcsolatban, a Mesterrel vagytok kapcsolatban, ti *Fá*-helyreigazítás korabeli *Dáfá*-tanítványok vagytok.

Tanítvány: *Némely tanulók azon a véleményen vannak, ha az ember otthon őszinte gondolatokat küld, és telefonon tisztázza az igazságot, akkor már a Fá-helyreigazítás tanítványa, és nem szükséges kimennie. Cselekedhet-e így?*

Mester: Ha az ember nincs különösebben elfoglalva egy munkával a *Dáfá* számára, és ha közös tevékenységek léteznek a *Dáfá* igazolására, vagy egy más dolog, mint a közös *Fá*-tanulás, és nem megy ki, akkor az nincs rendben. A közös *Fá*-tanulás egy olyan környezet, amit én számotokra teremtettem és hagytam hátra, azt gondolom, hogy azt úgy kell csinálni. Mert ez a tapasztalat a gyakorlatból származik, a tanulók ezen a módon művelhetik magukat a leggyorsabban a művelésnél. Ha egyedül műveli magát az ember, nem rendelkezik a megemelkedést előmozdító tényezőkkel. *Dáfá*-tanítványokként nem azt mondtátok, hogy úgy fogtok cselekedni, ahogyan a Mester mondta? Nem azt mondtátok, hogy őszintén akarjátok járni azt az utat, amit a *Dáfá*-tanítványoknak járniuk kellene?

Én láttam, hogy nehézségeitek vannak, ezért nem akarom azt mondani nektek, hogy „ezt így és úgy kell csinálnotok”, én ritkán mondom ilyesmit. Tudom, hogy ez nagyon kemény számotokra. Azonkívül neked ezt saját magadnak kell felismerned a művelésnél. A *Fá*-alapelveket már elmagyaráztam, neked a saját utadat kell járnod. Ha én azt mondanám neked, hogy „azt úgy kell csinálnod”, akkor ebben a pontban egy hiányosságod lenne. És ezt a hiányosságot a Mester okozta volna – a Mester nem hagyta, hogy saját magad ismerd fel, nem hagyta, hogy saját magad csináld, és

ezen a területen te nem műveltél volna magad, ezért nagyon ritkán mondok ilyesmit. *Dáfá*-tanítványként az embernek fel kellene ismernie a saját felelősségét, és tudnia kellene, hogyan kellene cselekednie *Dáfá*-tanítványként, csupán úgy helyes az.

Tanítvány: *A Fá-igazolásnál a tanítvány gyakran vesz részt néhány fontos rendezvényen, azután azt is megállapította, hogy nagyon sok zavarás és karma-eltávolítás létezett, amikor sikeresen elintézett egy nagy dolgot.*

Mester: A zavarások sohasem maradtak abba, időnként létezhetnek nagy vagy kicsi zavarások. A régi erők söpredéke és a rossz dolgok egyszerűen nem akarják feladni. Minden alkalommal, amikor a *Fát* magyarázom, mindent hallhatnak, mint ti, ők egyidejűleg hallják azt. Ők egyszerűen ilyesmit akarnak csinálni. A bűneik olyan nagyok, hogy már az életükkel sem egyenlíthetők ki. A jövőben örökké megszakítás nélkül fogják kiegyenlíteni a bűneiket. Még ha így is van, nem egyenlíthetnek ki mindent, olyan nagyok a bűneik. A régi erők söpredéke a három világkörön belül, a világegyetemben levő különböző romlott tényezők és azok az utolsó régi tényezők arra is készen állnak, hogy ezt megkockáztassák. Egyszerűen így csináltatják velük a végéig. A bűneik olyan nagyok, hogy ők saját magukat csak elégethetik. Az, hogy a rossz tényezők olyan tébolyodottak, ahhoz vezetett, hogy így cselekedjenek.

Tanítvány: *Az egyszerű vagy bonyolult gondolatok jó vagy rossz gondolatok? Honnan ered ez?*

Mester: Az istenségek szemében, ha egy embernek egyszerű és tiszta gondolatai vannak, akkor az istenségek véleménye szerint ő jó ember. Ha egy embernek bonyolult gondolatai vannak, az istenségek véleménye szerint ő nem jó. Az istenségek úgy vélik: A bonyolult gondolatok okai nem éppen az embervilágban levő ragaszkodások? A bonyolult gondolatok nem azokon a tényezőkön múlnak, hogy az ember makacsul ragaszkodik az embervilághoz? Így a művelésnél létezik ez az alapelv.

Az egyszerű gondolatok nem jelentik azt, hogy az embernek csekélyebb a bölcsessége. A bonyolult gondolatok nem jelentik azt, hogy bölcsességgel rendelkezik. Ez sem mond ellent annak a formának, ahogyan a *Dáfá*-tanítványok művelik magukat a hétköznapi emberek környezetében, és annak sem, hogy mi mindent tesztet ma a *Fá*-helyreigazításnál. A *Dáfá*-tanítványok bölcsessége őszinte gondolatokból – isteni gondolatokból – származik. Ez a bölcsesség nem ugyanaz a fogalom, mint azok a bonyolult gondolatok, amelyeket a hétköznapi emberek között alakítottak ki a társadalomban. Azok ahhoz a ravaszsághoz tartoznak, amely önzés, egoizmus és kölcsönös ármánykodások útján jött létre. És a *Dáfá*-tanítványok kiindulópontja az, hogy igazolják a *Dáfát*, ők nem törekszenek arra, hogy saját magukat igazolják, ezért ez alapvetően más. A *Dáfá*-tanítványoknál nagy bölcsességről van szó, a többiekénél azt lehet mondani, hogy ott bonyolult gondolatokról van szó. Azok másképpen is testesülnek meg, ez teljes bizonyossággal így van.

Tanítvány: *A mi területünkön mindig is létezik egy probléma, nevezetesen az, hogy sok sokéves tanuló már hosszú idő óta nem vesz részt a közös Fá-tanuláson és a szabadtéri gyakorlatokon. Azon a véleményen vannak, ha az ember nem vesz részt a közös Fá-tanuláson, és otthon tanulja a Fát, akkor is lehet jól tanulni a Fát, és ha otthon végzi a gyakorlatokat, pontosan olyan jól lehet végezni a gyakorlatokat. Ők azon a véleményen vannak, ez nem jelenti azt, hogy nem érzük el a közös emelkedést.*

Mester: Tulajdonképpen én azt mondom, ha valóban léteznek némelyek, akik ilyenek, akkor ez az emberi ragaszkodásokból ered. Ha nem hiszed, akkor próbáld csak meg kiásni a gondolataid gyökerét, ott biztosan ragaszkodás van. Óvatosan fogalmazva ez lustaság, világosan megmondva te félsz. Természetesen, ha némely sokéves tanulók néhány konkrét munkával vannak elfoglalva, akkor az valami más.

Tanítvány: *Ha valaki korábban követte azt a romlott alakot Hongkongban, most részt vehet még a médiumokban folyó projekteken?*

Mester: Ezt a konkrét kérdést nem kellene többé feltennetek a Mesternek. Némelyek a tanulóink közül hibákat követtek el, ha viszont kijavították magukat, akkor az jó. Hiszen ki nem követett el hibát? Tanulóként, ha más tanulók nem bíznak meg benned, ne légy olyan makacs. Az sem rossz, ha te egyszer kitérsz az útból. Így mindkét félnek kevesebb pszichikai nyomása van.

Ha ti nem hagyjátok, hogy ezt a munkát végezzem, akkor az utcára megyek, hogy anyagokat osztogassak, hiszen ezen a módon ugyanúgy meg lehet menteni az élőlényeket; vagy menjetek a követségre, hogy őszinte gondolatokat küldjete, vagy csináljatok valami mást, hiszen ezt mind lehet csinálni. Miért kell feltétlenül ragaszkodni ehhez a területhez? Minél ragaszkodóbb vagy, annál inkább elgondolkodik rajtad a többi tanuló. Ez nincs így? Miért akar feltétlenül így cselekedni az ember? Ezt a cselekedetedet önmagában nem használhatják ki a régi erők, vagy nem idézhet elő zűrzavart? Ha mindennél, amit csinál az ember, a *Dáfára* gondol, úgy azt hiszem, hogy akkor a probléma és a helyzet is más lesz. Azt javaslom, hogy minden tanuló, akit mások gyanúsítanak, menjen a nagykövetséghez, és osztogasson anyagot az utcán. Menjetek oda, ahol a legszükségesebb, hogy a világon élő embereknek közvetlenül tisztázzátok az igaz körülményeket. Ne vegyetek részt konkrét munkában. Mutasd meg a többieknek, hogy te igaz vagy hamis művelő vagy-e, és hogy meg tudod-e csinálni.

Ha valakinél valóban léteznek problémák, akkor sem szükséges aggódnotok. Bár ők a *Dáfá*-tanítványok között maradnak, de nincsenek a *Fában*. Miután a régi erők teljesen kihasználták az életüket, nekik is végük van. Tulajdonképpen én tudom, hogy némelyek, akiknek néhány problémájuk van, szintén tudják, hogy a *Dáfá* jó. Mivel félnek, hogy azokat a rossz tetteket, amiket korábban elkövettek, a kémsszervezetek kikürtölik, a félelmük ahhoz vezet, hogy valami rosszat tegyenek, és egyidejűleg arra kéri a Mester *fashenét*, hogy tegye valamivel könnyebbé számukra azt. Hogyan lehet valamivel könnyebbé tenni számokra azt? Hiszen a művelés nagyon komoly! Különösen a *Dáfá*-tanítványok művelése, milyen hatalmas erény ez! Ragaszkodással könnyörög az ember, és pedig a piszkos félelemből kifolyólag, ez semmiféle elismerést nem fog kapni, az nem is lehetséges. A régi erők söpredéke és rothadt kísértetei viszont láthatják ezt az érzületet, így a Mesternek adják ki magukat, irányítanak téged, és megengednek neked valamit. Ez azt jelenti, hogy ők pontosan a halálba akarnak kergetni téged.

Tanítvány: Minden *Dáfá*-tanítvány *Tajvanról* és a *tajvani* Minghui iskola minden kis tanítványa üdvözli a Mestert. (**Mester:** Köszönöm nektek.) (mind tapsolnak) A Doudouyuan Minghui iskola összes kis tanítványa üdvözli a Mestert. A *Fá*-helyreigazítás idejében, a nevelés szempontjából, hogyan tudjuk mi jobban csinálni, hogy igazoljuk a *Dáfát*?

Mester: Tulajdonképpen annál, amit tesztek, ti már azon vagytok, hogy igazoljátok a *Fát*. A Minghui iskolában a diákok mind kis tanítványokká váltak, ennek még a társadalomra is van befolyása, az iskolára és a pedagógiai körökre. Ez azt jelenti, hogy mi ezt még mélyebben és még átfogóbban csinálhatjuk, tulajdonképpen ez is az elvárásom tőletek. (nevet) (taps) Bár azt mondom, hogy az én elvárásom, de meg kell mondani, hogy ez az összes élőlény elvárása. (nevet) (taps)

Tanítvány: Egyik területen éppen a szárazföldi Kínából jött néhány ember, aki azt állítja, hogy *Dáfá*-tanítvány. Azonnal vannak olyan gyakorlók, akik segítenek nekik, hogy menedékjogot kérjenek. Egy idő hosszán át kellően meg kellene ismernünk őket, és csupán aztán segítenünk nekik a menedékjog-kérelemnél?

Mester: Ezeknél a tanulóknál a helyzetnek megfelelően kell eljárni. Ha valóban *Dáfá*-tanítványok, és nehézségeik vannak, akkor az sem megy, ha nem segítetek nekik. Ha egy pár kérdést tesz fel az ember a *Fáról*, akkor nincs már tisztában vele?

Tanítvány: Némely tanulók a végletekbe mennek, ha tesznek valamit, akkor rossz fényben tüntetik fel a *Dáfát*.

Mester: Azok az élőlények, akiket az istenségek a leginkább lenéznak, pontosan azok, akik nem tudják önmagukat megtalálni, és akiknek nincsenek erős őszinte gondolataik, ha tesznek valamit. Ők nem tudják önmagukat megtalálni; ha mondanak valamit, az nem a szívből jön; ha tesznek valamit, a végletekbe mennek, nincs énjük, akkor hát mondd csak meg nekem, kit kellene megváltanom? Melyik vagy te ezek közül? Az istenségek leginkább az ilyen élőlényeket nézik le. Bár az ilyen emberek a *Dáfá*-tanítványokhoz jöttek, valójában ők nincsenek a *Dáfában*, ez valóban nagyon sajnálatos, nekik nincsenek őszinte gondolataik.

Tanítvány: Egyes tanulók, akik természetfeletti képességekkel rendelkeznek, azon a véleményen vannak, hogy a más dimenziókban levő élőlényeket meg kellene menteni. Így ők nem találják helyesnek, ha ezeket eltávolítják az őszinte gondolatok küldésénél.

Mester: Ha nem létezne a *Fá*-helyreigazításnak ez a dolga, vagy ha valamelyik iskola egy mestere egy tanítványt vezet ennél a dolognál, akkor azt sem lehet mondani, hogy egy tanítvány hibás, ha ő azt úgy érti, ámbár a mestere azt hinné, hogy a tanítványának nincsenek őszinte gondolatai. Ha valamelyik mesternek ilyen tanítványa van, előbb vagy utóbb haza fogja küldeni, mert milyen tanítvány vagy hát te, ha nem azt csinálod, amit a mestered mond. De ma a probléma más. Felbukkant a *Fá*-helyreigazítás dolga, ez messze túlmegy egy élőlény saját művelésén. Ha egy élőlény zavar téged, és zavarja a *Dáfát*, akkor azt el kell távolítani, itt már nem arról a kérdésről van szó, hogy te személyesen könyörtelen vagy könyörületlen vagy. Ez egy olyan kérdés, hogy te felelősségteljes vagy-e vagy sem a *Dáfával* szemben.

Dáfá-tanítványként nem kellene azt hinned, hogy az emberek megváltásának a célja abban rejlik, hogy a beteljesüléshez műveld saját magadat. Az nincs úgy. A *Dáfá*-tanítványok kötelessége az, hogy igazolják a *Fát*. Még csak a *Fát* sem akarod igazolni? Sőt mozdulatlan⁷ maradsz, ha valaki szabotálja a *Dáfát*? A szárazföldi Kínában sok *Dáfá*-tanítvány is meghalt az üldözés által, ez téged nem érint? Te mindent megkaptál a *Fától*, a *Dáfá* semmit se követel vissza tőled ezért. De mint valaki a *Dáfá*-tanítványok között, ha nem létezne *Dáfá*, létezhetnél te akkor? Ha te a *Dáfát* óvod, nem azon vagy, hogy saját magadat óvjad? Tulajdonképpen úgy találom, hogy ennél a tanulónál nem is csak zavarodottságról van szó. Még nem olvastam végig a cédulát a kérdéssel...

Tanítvány: ... kitalált valamit, amivel az ember a „Lunyu”-t néhányszor kívülről felmondhatja, ehhez jön még egypár kézmozdulat és mozdulat. Azt mondták, hogy ez nagyon erős hatást okozott (**Mester:** Látod? Hiszen megmondtam, hogy nem csak zavarodottságról van szó.) (mind nevetnek), ő feltűnés nélkül még más tanulóknak is megtanítja.

Mester: Hát ez már zavarás. Ez azt jelenti, hogy a démonok már kihasználják, csak úgy van, hogy ez nem olyan súlyos. Tanulóként a szintje már nagyon mélyre esett. Milyen jelentéktelen ez azokhoz a *Dáfá*-tanítványokhoz képest, akik nyíltan és őszintén igazolják a *Fát*. Ő, a távolság túl nagy. Valójában nem is zavarhatja a tanulókat. Sok tanuló szintén láthatja, hogy ő nincs rendben. De egyeseket erős ragaszkodásból kifolyólag ez magával ragadhat.

Tanítvány: A tanítványnak az az érzése, hogy a régi erők néhány halálos vizsgát rendeztek el számunkra, avégett hogy ne tudjunk többé felépülni. De mihelyt átjuthatunk ezeken a vizsgákon és nehézségeken, alapvető ragaszkodásokat engedhetünk el, és még jobban csinálhatjuk.

Mester: Igen. Ha nektek alig van ragaszkodásotok, a régi erők egy fogódzót sem találhatnak, akkor semmit sem tehetnek.

Tanítvány: Milyen szerepet játszik Tajvan a *Fá*-helyreigazítás idejében? Milyen szerepet játszik az embervilágban történő *Fá*-helyreigazítás után?

Mester: Az embervilágban történő *Fá*-helyreigazítás a jövő dolga. Ami Tajvan szerepét illeti, csak azt mondhatom nektek, hogy a tengerszoros két oldalán nekik ugyanazok az őseik és ugyanahhoz a néphez tartoznak, de a *Dáfával* szembeni magatartás más. Ez mármost egy nagyon erős ellentét.

Tanítvány: Hogyan tudhatják meg a *Dáfá*-tanítványok, hogy pontosan melyik napon van vége a *Fá*-helyreigazításnak?

Mester: Ne legyél olyan ragaszkodó. Ha eljön az a nap, akkor ennek a régi világegyetemnek a története is véget ér, és a *Dáfá*-tanítványok is el fognak jutni a beteljesüléshez. A művelési energia felnyitásának a pillanatában a beteljesülésnél egy élőlény számára csak arról a különbségről van szó, amely egy másodperccel előtte és utána jön létre, sőt még csak egy másodperc sem, pontosan e szempillantás előtt és után van egy ember és istenség közötti különbség. A *Dáfá*-tanítványok művelése a mikroszkopikustól a felszínig történik, ezért az a rész, amelyik már készre művelte magát a mikroszkopikusban, nem mozdul, ha a fő test nem uralja őt. De mindent tud, mert hát ő már készre művelte magát. A legmagasabb szinttől, amit te elértél a művelés által, a lenti szintig mindegyik szinten létezik egy rész belőled. Te mindent tudsz a szinteden. Így jön létre egyszerre egy másodperc után az ember és istenség közötti különbség. Ebben a szempillantásban mindent tud az ember, ebben a szempillantásban egy mindenható és nagyszerű istenség.

Tanítvány: A mai politikai helyzetet Tajvanban a régi erők rendezték el, vagy a *Dáfá*-tanítványok ragaszkodása révén jön létre?

Mester: Úgy tűnik, hogy a tanulók valóban nagyon sokat töprengenek ezen a dolgon. Nem a *Dáfá*-tanítványok vezettek ehhez a helyzethez, ennek mind semmi köze a mi *Dáfá*-tanítványainkhoz, és azok a tényezők okozták, amelyeket a régi erők hagytak hátra korábban. A mostani helyzet szemszögéből nézve úgy tűnik, hogy a régi erők megmaradt söpredékének nincs már olyan sok ereje, hogy elérje a célját.

Tanítvány: *Létezik egy tanuló, aki, miután a gonosz elkezdte az üldözést és az elnyomást, Pekingbe ment, hogy petíciót nyújtson be. Azóta csak a Zhuán Fálunt olvassa, és egy jingwent sem. Mi többször tapasztalatot cseréltünk vele, és reméltük, hogy felébredne a téves felismerésekből, de ez nem működött. Szeretném – kérem – megkérdezni, milyen nehéz kalapácsot használhatunk, hogy felébresszük? (nevet) (mind nevetnek)*

Mester: Beszélj a lelkére, és nézd meg, mihez ragaszkodik. Neki van egy ragaszkodásból és félelemből álló csomója, ami ehhez az állapotához vezetett. Az nincs úgy, hogy ő hitt a gonosz hazugságpropagandájának, de tudja, hogy a *Fá* jó, úgyhogy belsőleg van egy konfliktusa, és nem tudja elengedni azt? Ha valóban nem sikerül neki, akkor ez az ő saját dolga. Ha még megmenthető, akkor hát segítsetek neki.

Tanítvány: *Újabban mi egy művészi előadás formájában tisztáztuk az igaz körülményeket a lakónegyedben, és eközben nagyon jó hatást céloltunk meg. Némely szervezetek hagyják, hogy bemutassuk és megtanítsuk a gyakorlatokat. Ezek között létezik egy olyan szervezet, amelyik kizárólag rákos betegekből áll. Szeretném – kérem – megkérdezni, hogyan tudjuk ezt jól kezelni? Azt tervezzük, hogy csinálunk egy nagy rendezvényt egy művészi előadással. Szabad pénzt beszédnünk a belépőjegyekért? Szabad más szervezetek számára pénzt gyűjtenünk?*

Mester: Egyáltalán nem megengedett más szervezetek számára pénzt gyűjteni. Nektek sem szabad olyan dolgokat csinálnotok, amelyeknek nincs értelme a *Dáfá*-tanítványok számára. A *Fá*-igazolás, az összes élőlény megmentése és az üldözés elleni síkraszállás áll az első helyen, és nem szabad megzavarni. Ha olyasmit tesztek, aminek semmi köze a *Dáfához*, akkor a veszteség nagyobb lenne, mint a nyereség.

Némelyek talán azt gondolják: „Ha pénzt gyűjtök nekik, akkor ezek az emberek talán jók lennének a *Fálun Gonghoz*. Ez nincs így. Én több éven keresztül terjesztettem a *Fát*, és sohasem jutottam arra az ötletre, hogy gazdasági eszközökön, hatalmon és személyes tekintélyen keresztül érjem el, hogy mások megkapják a *Fát*. Ha ő nem a *Fá* miatt jött, akkor ez nem megy.

Tanítvány: *Tisztázhatják a tanulók az igaz körülményeket a bírónak egy peres ügy közben? Befolyásolhatja-e ez az igazságszolgáltatás semlegességét?*

Mester: Tulajdonképpen nem szabad problémának adódnia, ha az üldözésről beszél az ember. Tulajdonképpen nem probléma, ha azok a tanulók, akik nem vesznek részt a peres ügyben, tisztázzák az igaz körülményeket. Az embervilágban nagyon sok korlátozás létezik, miáltal az emberek bezárták saját magukat. De ha bölcsességgel csináltok valamit, az nem rossz dolog, nem kellene problémának léteznie.

Tanítvány: *Az illetékes hölgy egy hongkongi látványosság számára nagyon jól helyreigazította ezt a helyet, a szelleme valóban csodálatra méltó. Egyes tanulók úgy találják, hogy ő szinte egy istenség. Némely tanulók úgy vélik, ha az ember ott tisztázza az igazságot egy hétig, az még jobb, mintha Tajvanon műveli magát egy év hosszán át. (mind nevetnek) (Mester: Ez viszont már szélsőséges.) Így sok tanuló megy oda csodálatból...*

Mester: Tanulók, nektek észre kellene vennemek egy dolgot: Némelyek a tanulóink közül jól csinálták, azonban ők még a művelésnél vannak. Ha mi így cselekszünk, ez nem fog megint új ragaszkodást előidézni a tanulóknál? Ez nem idézheti elő talán az önelégültség érzületét a tanulóknál? Így azt gondolom, nektek inkább erre kellene ügyelnetek. Ha valamelyik tanuló valamilyen területen jól művelte magát, nekünk tanulnunk kellene tőle, de ő még a művelésnél van, és még vannak olyan emberi érzületei, amelyeket még nem vetett le. Hiszen nektek a *Fát* kellene mérceként vennemek.

Tanítvány: *Újabban ez a hölgy ragaszkodott ahhoz, hogy megváltoztassa az őszinte gondolatok küldésének a rendjét és módját, nevezetesen, hogy megváltoztassa az egymásra következő ötperces sorrendet. Az első öt percet a saját gondolatokban létező összes rossz gondolat kitisztítására*

megváltoztatta a fekete kezek eltávolítására. Kényszeríti a tanulókat, hogy az ő versei szerint mondják fel.

Mester: Látod, éppen most beszélünk erről, és már itt is van. (mind nevetnek) Ez már ahhoz vezetett, hogy ragaszkodás keletkezett nála. Ez nem történt már meg? Ti arra ösztönöztétek, hogy egy másik utat járjon. Ezért mondtam, hogy többet kellene tanulnotok a *Fát*, és hozzá kellene igazodnotok. Ha valaki jól művelte magát egy területen, az onnan ered, hogy jól művelte magát a *Fában*. Nincs úgy, hogy ő jobb, mint a *Fá*. Így te az embertől tanulsz, ahelyett, hogy a *Fát* tanulnád. Mielőtt egy ember készre művelte magát, még mindig vannak hiányosságai. Ha ő jó egy területen, az nem jelenti azt, hogy már minden területen jó. Ó, most ti még ragaszkodást idéztetek elő a tanulónőnél. Figyeljete hát már az ilyen dolgokra.

Tanítvány: Kérem a Mestert, hogy magyarázza el nekünk, hogyan terjeszthetjük mi ügyesen a „Zhen, Shan, Ren” kozmikus tulajdonságokat bölcsességgel mindenütt a médiumokkal. Hogyan néznek ki a taoista világok élőlényei?

Mester: Miről van hát szó? (mind nevetnek) Ügyesen terjesszétek bölcsességgel mindenütt a médiumokkal? Hogyhogy úgy találom, hogy ez a szó nem hangzik úgy, mint egy *Dáfá*-tanítványé? Ez egy új tanuló? Nem létezik ügyes módszer. A *Dáfá*-tanítványok mindannyian a *Fá* szerint cselekednek, és minden élőlénnel szemben együttérzők. Ők a szépséget közvetítik minden élőlénynek, és ezt a saját kedvező körülményeik szerint teszik, és abból az óhajból kifolyólag, hogy saját maguktól akarják ezt csinálni.

Hogyan néznek ki a taoista világok? Ami a taoista iskolát illeti, ezt már korábban elmagyaráztam. Korábban a taoista iskola számára egy világ sem létezett. A taoisták egyedül és teljes nyugalomban művelik magukat. A mennyben is a barlangokban vannak. A *daók* a mennyben is ide-oda vándorolnak, csak egyeseknek van egy *Dao*-templomuk. Amióta a taoizmus felbukkant az újkorban, néhány probléma is adódott a buddhista és a taoista iskolák közötti vita miatt. Így jött létre a taoizmus. A taoizmusban léteznek buddhák és bódhiszattvák is. Ezt már megoldották.

Tanítvány: Ha mindkét házastárs *Dáfá*-tanítvány, és ha nekik konfliktusaik és nézeteltéréseik vannak, amelyek nem megoldhatók, akkor elválhatnak? (mind nevetnek) Ennek van köze a műveléshez?

Mester: Tulajdonképpen azt mondom, hogy neked hiányosságaid vannak a művelésnél, ámbar némely tanulók azt fogják mondani, hogy teljesen rendben volnál. Nincs úgy, hogy az ember túlságosan ragaszkodik a hétköznapi embereknek ezekhez a dolgaihoz? Ha mindketten el tudják engedni az egójukat, nagyon jól művelték magukat, és nincs olyan erős énjük, ők ketten *Dáfá*-tanítványokként nem tudnák talán jól megoldani azt?

Ami a válást illeti, azt mondtam nektek, hogy lehetőleg alkalmazkodnotok kellene a hétköznapi emberek társadalmához. Akár elváltok ma, akár megházasodtok, ehhez nem mondok semmit. Én csak a *Fá*-alapelvek szempontjából magyarázom el. De én mondom neked, a jövőben nem engedik meg, hogy ilyesmi történjen. Ezt a modern társadalom mostani állapota okozta, én nem is kényszeríthetek benneteket rá, hogy így vagy úgy csináljátok. De a jövőbeli élőlényeknek nem szabad így cselekedniük, és nem is fognak így cselekedni.

Mellesleg beszéljünk csak az emberekről. A mostani emberek nagyon fontosnak tartják az emberi érzést, de az emberi érzés olyasmi, ami a legkevésbé megbízható. „Ha jó vagy hozzám, örülök; ha nem vagy jó hozzám, az érzés már nincs is ott.” Megbízható ez a dolog? Fenntarthatják érzések az emberek házasságát? Ami az embereket illeti, az erkölcsön kívül a házastársak között még létezik a hála. Nőként ő rád bízta az egész életét, akkor férfiként így kellene gondolkodnod: „Ha ez a nő rám bízta az egész életét, úgy felelősségteljesen kell viselkednem vele szemben.” A mai emberek már nem ismerik a házastársak közötti hálát, nem is fektetnek rá hangsúlyt. Természetesen most a társadalom sincs már abban az állapotban, én sem állítottam fel ilyen követelményt veletek szemben. *Dáfá*-tanítványokként valamivel jobban kellene csinálnotok. Lehetőleg nem kellene ilyesminek megtörténnie.

Nos, éppen most csak a férfiakról beszéltem, most beszélek egyszer a nőkről. (mind nevetnek) Beszéljünk inkább valamivel kötetlenebbül erről. (mind nevetnek) Nőként tudnod kellene megérteni a férfiakat is. Mint nők, ti mindannyian azt akarjátok, hogy az embereitek, tehát a férjeitek, erős,

nyitott és őszinte férfiak legyenek. De a viselkedésed szempontjából folyamatosan zaklatod őt, úgy bántál vele, hogy nőnek érezze magát. (mind nevetnek) Hogyan lehetne akkor egy igazi férfi? Amikor ez a helyzet az egész társadalomban létrejön, gondoljátok csak át, a társadalomban a férfiak mind férfias nők lesznek, (mind nevetnek) és a nők mind nőies férfiak lesznek. (mind nevetnek) Ez hát a *yin* és *yang* felcserélődése. Természetesen ez a társadalmi helyzet mármost ilyen, nem is kényszerítetek benneteket arra, hogy feltétlenül ilyenek vagy olyanok legyetek. Némelyek a női tanulóink közül valóban nagyon tehetségesek, némelyekben valóban van valami, (nevet) a képességek tekintetében néha felülmúlják a férfiakat. De sok esetben nektek valóban tekintettel kellene lennetek a férfiakra. Művelőként te mindenhol jó ember vagy, így neked tekintettel kell lenned másokra. Miért nem tudtok ti otthon tekintettel lenni a férjeitekre és szeretetteljesen kezelni őket? Nem a legjobbat akarjuk mi hátrahagyni a jövőbeli embereknek? Mindketten művelők, ha te tekintettel vagy rám, és én tekintettel vagyok rád, hogyan beszélhet akkor még válásról az ember? Hiszen ez elpusztíthatatlan. (mind nevetnek) Ó, jaj.

Tanítvány: *Arra szeretném megkérni Önt, hogy magyarázza el, hogyan kellene tisztáznunk az igaz körülményeket az üzletembereknek.*

Mester: Az emberek pontosan a személyes előnyökhöz ragaszkodnak. Az emberek számára a személyes előnyök a legeslegfontosabbak, ezek pontosan az emberek. Te elmagyaráztad neki az igaz körülményeket, így ő tisztában lett ezzel: „Ó, ti jó emberek vagytok, üldöznek benneteket, ennek ellenére én pénzt akarok keresni.” Mivel különböző országok a *Fálun Gong* elleni üldözés közben szakadatlanul pénzt fektettek be ott, a gonosz megszerezte az erőt és a pénzügyi eszközöket ahhoz, hogy üldözze a *Fálun Gong*-ot. Ez ahhoz is vezetett, hogy ezek az országok, amelyek pénzt fektettek be ott, rá vannak utalva erre a piacra. Nem merik leleplezni az üldözést és állást foglalni. Az emberek pontosan ilyenek, hacsak nem művelők. Mi csakis eddig magyarázhatjuk el nekik. Az üzletemberek, hagyjátok őket úgy, ahogy vannak.

Tanítvány: *Szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert, Sákjamuni buddha felismerés által igazolta a „Parancsolat, Meditáció és Bölcsesség”-et. Így a Fához való hasonulásnál nekünk is felismerés által kell igazolnunk a Dáfá Fá-alapelveit. Ez így van?*

Mester: Így van ez. De mindazt, amit te felismerés által igazoltál, én még nem foglaltam össze számodra. Te még nem tudod, mi ez, csupán miután eljutottál a megvilágosodáshoz, akkor tudhatod, mivel a művelési módszerek különbözők. Nektek nem kellene mindig újdonságokra vadásznotok. Ha holnap egy új megfogalmazás létezik, akkor azt mondod: „Én e szerint művelem magam”, akkor te tévútra jutsz.

Tanítvány: *A következő helyekről való Dáfá-tanítványok: Ausztrália, Japán, Malajzia, (Mester: Egyszer hát elolvasom ezeket.) Ausztrália, Japán, Malajzia, Indonézia, Szingapúr, Makaó, Korea, Tajvan, Új-Zéland, a pekingi női munkatáborban jogtalanul bebörtönzött Dáfá-tanítványok, a következő helyekről való Dáfá-tanítványok: a Guangxi tartománybeli Liuzhou, a Guangdong tartománybeli Meizhou, Shenzhen, a Jiangsu tartománybeli Yangzhou, Sydney, a Japánban található Minghui iskola, a Zhejiang tartománybeli Ningbo, Zhuhai, Hangzhou, a Shandong tartománybeli Qingdao, Haiyang, Sanghaj, Yanbian, Wuhan, Shanxi, a Jilin tartománybeli Jilin város, a Heilongjiang tartománybeli Shuangcheng, Weihai, a Guangzhou tartománybeli Panyu, Xian, Peking, a Guangdong tartománybeli Jiangmen – üdvözlök a nagyszerű, tisztelt Mestert, és legnagyobb tiszteletüket fejezik ki Önnek.*

Mester: Köszönöm nektek. (taps) Különösen a szárazföldi Kínában élő tanulók szívéből van tudomásom. Ismerem a vágyakozásokat a Mester után. Valójában én is pontosan így érzek. A gonoszt végül eltávolítják, az ég nem hagyja magát zavaros felhőktől eltakarni.

Tanítvány: *Amikor Pekingbe telefonáltam, hogy tisztázzam az igaz körülményeket, gyakorlótársak voltak a készüléknél. Azt mondtam nekik: „A Dáfá-tanítványok az egész világon rátok gondolnak. Kérlek, higgyetek szilárdan a Mesterben, higgyetek szilárdan a Dáfában. Az elviselhetetlen elviselhető, a lehetetlen lehetséges.” A gyakorlótársak megkértek, hogy üdvözljem a Mestert, ha látom Önt, mindannyian Önre gondolnak.*

Mester: Köszönöm nektek. (taps)

Tanítvány: *Én a guangdongi rendőrhatalóság Dáfá-tanítványainak⁸ üdvözlétét adom át a Mesternek. Most léteznek... (Mester: A számot most nem olvasom fel.) akik tisztán felismerik ezt az üldözést.*

Mester: A szárazföldi Kínában élő Dáfá-tanítványok által végzett igaz körülmények tisztázásánál és összes élőlény megmentésénél létező helyzet gyorsabban változik, mint a nemzetközi helyzet. Végül is ott nagyon sok Dáfá-tanítvány létezik, kerek 100 millió Dáfá-tanítvány, aki ellenáll az üldözésnek, és az üldözés elleni síkraszállásnál óriási hatást célzott meg. Az igaz körülmények tisztázása az egész világon és az élőlények megmentése a szárazföldi Kínán kívül szintén ahhoz vezetett, hogy azok a világi emberek, akik megtudták az igaz körülményeket, elítélik ezt az üldözést, és ez eltávolítja a gonoszt. Ez a Fá-helyreigazítás és a Dáfá-tanítványok egész világon való közös erőfeszítéseinek az eredménye. De ha azt akarja az ember, hogy a szárazföldi Kínában még azelőtt befejezzék az üldözést, mielőtt a Fá-helyreigazítás megérkezik, akkor még a szárazföldi Kínában élő Dáfá-tanítványoknak kell játszaniuk a főszerepet. Ami ezt a mostani üldözést illeti, úgy Kínában sok polgár undorodik tőle, nemcsak az egyszerű polgárok, hanem a magasabb társadalmi rétegekből származók is. Még a kormány magasabb rétegeiből is sok ember lépett színre, hogy közvetlenül tisztázzák az igaz körülményeket a Fálun Gong üldözéséről. Hamarosan minden ember síkra fog szállni ez ellen az üldözés ellen, és el fogják ítélni.

Tanítvány: *Egy jingwenben⁹ Ön megemlítette egyszer, hogy a jövőben még nagyobb kötelezettségek várnak ránk. Ezzel Ön arra gondol, hogy a beteljesülés után mi újra alá fogunk szállni az embervilágba, hogy megmentjük az élőlényeinket?*

Mester: De hát az, amit most csinálsz, minden élőlény megmentése. Nem lehet felfelé menni és aztán újra visszajönni. (mind nevetnek) Hiszen ki akar visszajönni? Ha itt vagy, szépnek találsz itt, mivel ez a szempár innen nem pillanthatja meg az igazat. Ha te ott vagy, és megfordulsz egyszer, és megnézed, úgy fogod találni, hogy itt az embereknél túlságosan piszkos. Te nem akarsz többé idejönni, még ha engednének is. Így azt mondtam, hogy azokat az élőlényeket, akik ide merészeltek jönni, hogy megkapják a Fát, meg kellene becsülni. De a régi erők általi üldözés ahhoz vezetett, hogy az élőlények vétkeztek a Dáfá ellen. Az emberek üldözés közbeni magatartása valóban nagyon sok embert és élőlényt tett tönkre.

Tanítvány: *Testi fogyatékos tanítványként hogyan kellene eljárnom az őszinte gondolatok küldésénél, mert a jobb kezem fogyatékos.*

Mester: Akkor használd a bal kezedet, ez nem tesz semmit, mert az őszinte gondolatok küldésénél még az is működik, ha nem végez kéztartásokat az ember. Én azért csináltatom veletek a kéztartásokat, mert azt akarom, hogy az őszinte gondolatok küldésénél még tisztább fejűek legyetek, és még elkötelezettebbek, ez csak így van.

Tanítvány: *Hogyan motiválhatjuk a tajvani gyakorlótársakat, hogy a passzív állapotból egy aktívba lépjenek át, hogy részt vegyenek a Dáfá igazolásában, és értékelni tudják a Fá-helyreigazítás utolsó időszakát?*

Mester: Úgy gondolom, hogy tulajdonképpen a legkevésbé aggódom a tajvani tanulók miatt. Az ottani kormány Dáfá iránti magatartása miatt ezen a területen nem szükséges túl sokat aggódnom, mert a Fá ott van, és az ottani tanulók nagyon is jól csinálták. Néha az az érzésem, mintha úgy csinálták volna, ahogyan Kínában volt akkoriban, amikor ott voltam. (taps) Ami azt illeti, hogy valamelyik területen egyesek nem csinálták jól, ez is csak néhány jelenség a felismerési folyamatban és abban a folyamatban, amelyben az új tanulók az érettség felé haladnak. Idővel jól fogják csinálni. Végül is a személyes művelést érintő zavarások másmilyenek, mint a szárazföldi Kínában folyó üldözés. Természetesen gyakran léteznek személyes vizsgák. Művelőként mindenképpen helyesen kellene megértenie az embernek. Az nem megy, hogy nehézségektől és vizsgáktól féljen. Azt még művelésnek hívják, ha az ember minden nap boldog?

Tanítvány: *Amikor a kínai tanulókkal együtt tanuljuk a Fát, egy bekezdést kínaiul és egyet japánul olvasunk. Némely kínai tanulók úgy találják, hogy ezen az úton és módon az ember lassabban tanulja a Fát, és a hatás nem olyan jó, mint a közös olvasásnál.*

Mester: Úgy gondolom, hogy mindkettő megy. Az is megy, ha a japánul beszélő tanulók együtt olvasnak, és a kínaiul beszélő tanulók együtt olvasnak. Meg lehet nézni, mi előnyös, itt nem létezik abszolút szabályozás. Csináljátok úgy, hogy mindannyian megemelkedhessenek.

Tanítvány: *Én nagyon fiatal vagyok. Ha némely gyakorlótársaknál, akik idősebbek nálam, ragaszkodást látok, nem merek beszélni róla. Ez félelem?*

Mester: Ne legyen félelemérzeted. Ha az ember valami hibásat lát, mindent mondhat. Még ha nagyon fiatal tanítványok is látják ezt, megmondhatják.

Tanítvány: *Én ismerek egy tanulót, aki néhány évvel ezelőtt nagy hibát követett el, úgyhogy nagy veszteséget okozott a Dáfának. Most nagyon nehéz helyzetben van, segítenem kellene neki?*

Mester: Ha ez az ember valami rosszat tett, és nem is tanul többé, akkor te nem nevezheted őt tanulónak. Most mindannyian az igaz körülmények tisztázásával foglalkoznak, így meg kell nézni, hogy kifizetődő-e nagyon sok időt szakítani arra, hogy segítsenek neki. Ezt saját magatoknak kellene megítélnetek. Saját magatoknak kellene mérlegelnetek, hogy valaki még megmenthető-e, és milyen a viszony a veszteség és nyereség között, ha azt a mostani képességeitekkel csináljátok. Ebben a tekintetben saját magatoknak kellene elgondolkodnotok azon, hogyan csináljátok ezt.

Tanítvány: *Tajvan egy olyan terület, ahol – a szárazföldi Kína kivételével – leginkább kínai nyelvű újságokat olvasnak. Én egy utalásra kérem a tisztelt Mestert, hogy milyenek a kilátások, ha kínai nyelvű újságokat adunk ki.*

Mester: Én mindig csak azt mondom: döntsetek a tanulók körülményei és képességei szerint. Nem kellene elvárnotok, hogy a Mester bármit helybenhagyjon. Mihelyt a Mester mondott valamit, akkor az azt jelenti, hogy „a Mester ezt mondta”. Az ember semmivel sem törődik többé, hogy megy-e vagy sem, hogy léteznek-e nehézségek vagy sem, hogy érettek-e a feltételek, egyszerűen meg kell csinálni. Úgy én azt mondom, hogy ezt saját magatoknak kell megterveznetek a körülményeitek szerint.

Tanítvány: *Hogyan értendő „Porburkot lerázni, lássátok, mi igaz, mi hamis”¹⁰?*

Mester: „Porburkot lerázni”, a világegyetem történelmének a kezdete óta végtelenül hosszú idő telt el. A világegyetemben szakadatlanul oszlanak fel az égitestek, mint az anyagcserénél. Feloszlatták őket, újjálag hagyják létrejönni, újonnan keletkeznek, aztán újra feloszlatták, így az emberiség még mindig azt hiszi a tudomány által, hogy a világegyetem nagy robbanások által keletkezett. A világegyetemben lévő por még egyre hullik alá, és a rossz tényezők szakadatlanul mennek lefelé. Fentről lefelé egy szint sem létezik, ami olyan tiszta, mint korábban, különösképpen a három világgör, ez egyre rosszabb lesz, és már régóta por borítja be. A porburok egyre vastagabb lesz. Amikor a Holdat akkoriban oda helyezték, nem volt olyan nagy, most a felső rétege már néhány tucatnyi kilométerrel növekedett. „Porburkot lerázni, lássátok, mi igaz, mi hamis”, minden élőlényt megtevesztett néhány külső tényező. Még nagyon sok olyan rossz tényező létezik, amely ahhoz vezetett, hogy az élőlények már saját maguk sem tiszták. Különösen akkor irányítja az emberiséget a külső gonosz, miközben az a Dáfát üldözi. Azután lehet látni, hogy milyenek ezek az élőlények, miután ezeket a dolgokat tisztára mossák, ilyen a jelentése. (taps)

Tanítvány: *Az egységes és átfogó tervezés, valamint a koordináció tulajdonképpen a két oldala egy dolognak. Miért nem beszélnek az egységes és átfogó tervezésről, hanem csak a koordinációról?*

Mester: Az már elegendő, ha megbeszélitek egymással. A Fá-helyreigazításnak is megvan a lefolyása. Tehát amit csináltok, az pontosan a három dolog, az előfeltételt már lerögzítették. Minden e körül a három dolog körül forog. A kérdés az, hogyan tudjátok jól csinálni őket, és egyidejűleg jól művelni magatokat és megmenteni minden élőlényt. Ami a legnehezebb, az az összes élőlény megmentése. Hogyan csinálja ezt jól az ember, ez tulajdonképpen a koordináció kérdése. A koordinációval arra gondolok, hogy ti jól együttműködtök egymással. A Fá-igazolás is művelés. Ha ti mindannyian magatokba néztek, jól tudtok együttműködni egymással. A Dáfánál ez pontosan a művelés és semmi más. Az igaz körülmények tisztázásánál egyrészt ti azon vagytok, hogy megmentsetek az összes élőlényt, és másrészt azon, hogy megállítsátok ezt az üldözést, leleplezzétek, és fellépjete ellene. Egyébként nincsenek más céljaink. Ami a Dáfá-tanítványok által végzett

tevékenységeket és az igaz körülmények médiumokon keresztüli tisztázásának a formáját illeti, az azon múlik, hogyan tervezitek el azt együtt, ez csak a tanulók személyes cselekedeteihez tartozik.

Tanítvány: *A világegyetemen kívüli tényezők ugyanaz a dolog, mint a holt víz, amelynek nincs élete?*

Mester: A holt víz, amit elmagyaráztam, csak egy formája a világegyetem bizonyos szintjeinek. Ez a világegyetem olyan bonyolult, hogy emberi nyelvvel nem lehet leírni. Egy bizonyos ponttól még csak víz sem létezik többé, nincs többé víz. A világegyetem túlságosan nagy, azon az óriási szinten létezik egy alapvető ok a világegyetem keletkezésére. De ez nem a legalapvetőbb ok. Az azon a szinten levő élőlények azonban az alapvető oknak tartják, amikor mindezt látják. Ilyen jelenségek gyakran fordulnak elő.

Tanítvány: *A Dáfá Egyesület illetékeseként szabad valakinek a tanulók fölé helyeznie magát? A tanulóknak nem szabad panaszkodniuk. Fő illetékesként még saját csoportot is kialakít.*

Mester: Úgy gondolom, ha az illetékeseknél valóban léteznek ilyen problémák, akkor nekik valóban ügyelniük kellene erre. Az illetékesekhez: Miért van hát a tanulóknak ez a benyomása rólatok? Sok probléma létezik nálunk? Valóban el kellene gondolkodnotok egyszer ezen. Ami az illetékeseket illeti, ha én illetékest mondok, ez tulajdonképpen csak egy megszólítás. Mire illetékes az ember? A Dáfára illetékes? Valóban tudod te viselni ezt a felelősséget? Tulajdonképpen ti mindenkor csak kapcsolattartó személyek vagytok, akik másoknak szolgálnak. Nincs hatalmatok és tekintélyetek. Ha ti jól együttműködtök másokkal, akkor segítettetek a Mesternek, és a legjobb hatást célzóztatok meg az emberi felszínen.

Alkalmasint nem megfelelő, ha azt mondja az ember, hogy az illetékesek saját csoportokat alakítanak ki. Hiszen tulajdonképpen az illetékesek nem törődtek minden tanulóval? Az lehetséges, hogy néha az az érzése az embernek, hogy ő valamivel közelebb áll a környezetében levő emberekhez, és következésképpen könnyen keletkezhet egy ilyen benyomás más tanulóknál. Ha a szívükben némely tanulók konfliktusban állnak az illetékesekkel, és aztán a tanulók között az illetékes gyenge pontjairól fecsegnék, akkor ez már nem csak az illetékesek problémája. Hiszen miért nem néz magába az ember a művelésnél? Felhecceli a tanulókat, hogy az illetékes ellen forduljanak, és felbujtja az emberek egy csoportját, hogy ne hallgassanak többé az illetékesre, akkor ez felelőtlenység mind a Dáfával szemben, mind saját magával szemben. Én mindkét oldalról megnézem ezt a dolgot.

Illetékesként valóban jól kellene csinálnia az embernek. És tanulókként nem szabad mindig egy illetékesre irányítanotok a figyelmeteket. Te Dáfá-tanítvány vagy, mindenki azon van, hogy saját magát művelje. Te mit csinálsz? Azért jöttél, hogy segíts az illetékeseknek a művelésnél? Te nem saját magadat műveled? Nem ez a kérdés? De illetékesekként, talán valóban léteznek komoly problémák nálatok? Ha ti nem tudtok segíteni a Mesternek, hogy jól vezessétek a tanulókat azon a területen, nincsenek talán saját magatoknak problémáitok? Tudjátok, hogyan gondolkodom én? Nem hagyhatok hátra egy Dáfá-tanítványt sem, mindegyikőjük egy rokonom. Hogyan bánhattok hát máshogyan a rokonaimmal? Ha te illetékesként dolgozol a Dáfá számára, én biztosan támogatni foglak téged. Az, hogy jól irányítod a tanulókat a területeden, igazán nagy érdem. A hétköznapi emberek között létezik egy mondás: „Ne alkalmazz olyan személyt, akiben kételkedsz; egy már alkalmazott személyben ne kételkedj!” Ezt a hétköznapi emberek mondták. A Dáfá szintén azon van, hogy megteremtsen benneteket. De Dáfá-tanítványokként minden érzületet el kellene távolítanotok, és azt az érzületet is el kellene engednetek, hogy illetékesek vagy főnökök legyetek. Mindenki művelő és egy olyan valaki, aki sokat ad másoknak. Így mesterként én ezt a követelményt állítom fel veletek, illetékesekkel szemben.

A Dáfá számára végzett munkánál szintén azon van az ember, hogy művelje magát. A hétköznapi emberek közti munkamódszernek semmi köze a Dáfá illetékesének a munkamódszeréhez. Ez azt jelenti, hogy nem létezik modell erre a formára és munkamódszerre, az ember egyaránt illetékes és normál művelő is. Ti tapogatóztok előre az utatokon. A Dáfá illetékesei is azon vannak, hogy saját magukat acélozzák. Kezdetben talán nem tudtátok jól csinálni, de idővel érettebbé kellene válnotok. Ebben a folyamatban biztosan létezhetnek gyengeségek és hibák, ez az acélozás folyamata. Mesterként ezt így látom. Nem cserélhetem ki őket, mielőtt éretté acélozódnak, és kezdhettek el egy újat acélozni, mert akkor ennél a folyamatnál újra nagyon sok hiba létezne, és a

tanulók megint nagyon gyakran panaszkodnának. Ha úgy csinálnám, akkor az úgy okozhatna nagy veszteséget a *Dáfá* összformájának, hogy megzavarja a *Dáfá*-tanítványok egységes *Fá*-igazolását.

Ha egy illetékesnél problémák adódnak, a tanulóknak fel kellene mutatniuk ezt neki, komolyan meg kellene mondaniuk neki. Tanulóként mindenekelőtt a *Dáfára* kellene gondolnia az embernek, és nem mindig a saját véleményét az előtérbe helyeznie, vagy mindig szemrehányásokat tennie másoknak, hogy ilyenek vagy olyanok legyenek. Ha a *Dáfá* Egyesület egyik illetékesé valóban korlátozza a tanulókat, és nem hagyja őket bármit csinálni, akkor ez valóban egy komoly probléma nála. Ez semmi más, mint a *Dáfá*-tanítványok zavarása abban, hogy a saját útjukat járják a *Fá*-igazolásnál. Ha valóban ez az eset állna fenn, akkor komolyan át kell gondolni, hogy alkalmas-e erre. Ha valóban így csinálja tovább, akkor ez nem megy. Ha nincs így, vagy talán némely tanulók saját maguk valóban nem csinálták jól, és nem is akarják meghallgatni az illetékes tanácsát, hanem azt mondják, hogy az illetékes zavarja a tanulók *Fá*-igazolását, ez nem megy így. *Dáfá*-tanítványként miért nem tud az ember a *Dáfá* alapvető álláspontjából elgondolkodni ezen a dolgon? Én azt szeretném, hogy mindenki éretté acélozódjon.

Egy másik szemszögből nézve a ti konfliktusaitok tulajdonképpen azok a vizsgák, amelyeken túl kellene jutnotok a megemelkedésnél. Ti mindannyian a megemelkedésnél vagytok, mindenkinek saját magába kellene néznie. Ha az illetékeseknél ilyen problémák merülnek fel, úgy nem lehet azt mondani, hogy ők nem felelősek ezért, ők felelősek ezért. Ha a tanulók ilyen nagy számát nem irányította jól az ember, akkor nagyon nagy felelősséget visel ezért, nektek fel kellene ismernetek ezt a problémát. Mesterként én nem hagyhatok hátra egyetlenegy tanítványt sem. Én mondom nektek, illetékesekként nektek egy tanítványomat sem szabad hátrahagynotok. (taps) Ha valamelyik tanuló jól kijön veled, úgy ti együtt maradtok; aki nem hallgat rád, azt félretaszítod, ez nem megy. Mesterként én nem szeretnék egy ilyen illetékest. Nektek, mindnyájatoknak össze kellene kapcsolódnotok egymással a koordináción keresztül, és szakadatlanul kellene megemelkednetek a *Fában*, úgy, hogy egy őszinte környezet jöjjön létre, avégett hogy a *Dáfá*-tanítványok jól csinálhassák a *Fá*-igazolás dolgát az igaz körülmények tisztázásán keresztül, az összes élőlény megmentését, és az üldözés befejezésére való sikraszállást.

Tanítvány: *Az utóbbi négy évben egyes Fálun Gong-tanulók nagyon sok pénzt adtak ki, hogy Koreába jöjjenek, és itt dolgozzanak. Illegálisan tartózkodnak ott, és a havi jövedelmük 7000 és 10.000 yuan között van. Nem tudják felismerni a Fá-helyreigazítás korabeli Dáfá-tanítványok felelősségét, és csak azért jöttek ide, hogy pénzt keressenek. Ha pénzt utalnak haza, még azt mondják, hogy ezt a Mester rendezte el. Szeretném – kérem – megkérdezni, hogyan tanácsolhatjuk mi ezeknek a tanulóknak, hogy menjenek vissza Kínába, hogy igazolják a Fát?*

Mester: *Dáfá*-tanítványként látja az ember, hogy a helyzet nagyon komoly Kínában, egyre több *Dáfá*-tanítvány létezik, akit üldöznek, még mindig sok embert mérgeznek meg. Ha egy *Dáfá*-tanítvány nem végzi a *Dáfá*-tanítványok egy munkáját sem, akkor ő még *Dáfá*-tanítvány? Ha kimegy az ember, és végzi a munkát a *Dáfá* számára, az is megy. De hogyan lehet méltó az ember arra, hogy *Dáfá*-tanítvány legyen, ha nem végez munkát a *Dáfá* számára? Akár a szárazföldi Kínán belül, akár azon kívül van az ember, *Dáfá*-tanítványnak kellene lennie. Ha pontosan olyan, mint egy hétköznapi ember, akkor ő éppenséggel hétköznapi ember, ezért ezt világosan el kellene magyaráznotok ezeknek a tanulóknak. Ha ott akarnak maradni, akkor azt kellene tenniük, amit a *Dáfá*-tanítványoknak tenniük kell.

Tanítvány: *Az utóbbi időben nagyon nagyok a véleménykülönbségek a gyakorlótársak között. Szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert, ez onnan ered, hogy minél közelebb a végső szakasz, annál nagyobbak a művelési szintek távolságai a gyakorlótársak között, vagy ezek a régi erők általi zavarások?*

Mester: A tanulók szintjei között levő távolságok ténylegesen egyre nagyobbak lesznek. Még a régi erők zavarásai sem szűntek meg igazán. Amint a tanulók véleményei saját tényezőket tartalmaznak, ezt kihasználják. Ilyen esetekből most már nem létezik olyan sok. Tulajdonképpen már többször elmagyaráztam ezt a területet. A művelés közben a tanulók embereknek egy csoportja, minden érzület, amit még nem távolítottak el, napvilágra kerülhet. Ha ti nem akarjátok befelé művelni magatokat, akkor egy nagyon bonyolult állapot fog létrejönni. Ha ilyen problémák lépnek fel egy területen, akkor ezen a területen biztosan léteznek problémák a *Fá*-tanulásnál. Mindannyian, akik részt vesznek ebben, felelősek ezért, senki sem művelte jól magát, legalábbis ezen a területen nem.

Tanítvány: *Miben különbözünk a vallástól?*

Mester: Nos, a *Dáfá* forma nélküli. Az út, amelyen ma vezetlek benneteket, a legőszintébb és legtisztább út. Minden formális dologról lemondunk, és csak az emberszívre ügyelünk. Egy élőlény megemelkedésére a művelés a lényeges dolog. Minden formális dolog ragaszkodást idézhet elő az embereknél. Hiszen mi látjuk, bármennyi ember is létezik a vallásokban, amit ők őriznek meg, azok nem buddhák, *daók* és istenségek, hanem a vallás külső formája. Amiben ő hisz, az nem egy istenség, hanem a vallás külső formája és a vallás vállalkozásként való fejlődése. Ez persze olyan különbség, mint az ég és a föld között. Az istenségekben való hit és a vallásban való hit, az egyik az égben van, és a másik a földön. A vallás ahhoz vezethet, hogy az emberek ragaszkodjanak a külső formájához, komolyan megzavarta az emberek istenségekbe vetett őszinte hitét is. Ezekben a külső formákban olyan tényezők léteznek, amelyek zavarják a művelőket a megemelkedésnél.

Tanítvány: *Amikor néha nehézségekbe ütközök, nem tudom, hogy ez a saját karmám vagy a régi erők elrendezése.*

Mester: Mindegy, hogy ez a régi erők elrendezése vagy a saját karma, először is nekünk saját magunkon kell elgondolkodnunk. Még az őszinte gondolatok küldésénél is hagyom, hogy először saját magatokat tisztítsátok meg. Először saját magatoknál nézzetek utána. Ha az embernek saját magának vannak problémái, akkor oldjátok meg őket jól. Ebben a pillanatban a régi erők sem tehetnek semmit. Ha egy fogódzó sem létezik nálad, természetes módon visszavonulnak. Ha a régi erők visszahúzódtak, akkor természetesen az még nem elég, alaposan el kell távolítani őket. Miután az őszinte gondolatok küldésénél megtisztítottátok saját magatokat, távolítsátok el őket. (taps)

Tanítvány: *Miután elolvastam a „Csípődobmenet¹¹” című verset a Hong Yin II¹²-ben, felismertem, hogy a csípődobok formációja olyan hatást célozhat meg, hogy eltávolítsa a gonoszt és helyreigazítsa a Fát.*

Mester: Igen. A hangok, amelyeket ti doboltatok, mind magukkal hordozzák a „Zhen, Shan, Ren”-t. A hangok, amelyeket ti doboltatok, mind a *Dáfá*-tanítványok képességét testesítik meg.

Tanítvány: *A tajvani kis tanítványok között létezik egy nyugati dobzenekar. A tanítvány azon a véleményen van, hogy nekik csípődobzenekart kellene csinálniuk belőle. (mind nevetnek)*

Mester: Nem kellene korlátozásnak léteznie a formára. A *Fá*-igazolásnál a *Dáfá*-tanítványoknak megvan az erejük, mindegy, hogy mit csinálnak. Tulajdonképpen a csípődob-csoport is csak a New York-i tanulók egy ötlete volt akkoriban. Ők többször vettek részt a hétköznapi emberek felvonulásain, hogy megmutassák az embereknek a *Dáfá*-tanítványok emberi életének az egyik oldalát. Így arra gondoltak: „Ha a felvonulás során minden alkalommal a *Tang*-dinasztia és a tündérek öltözetét mutatjuk meg, akkor eszünkbe juthat még valami más?” Így jutott eszükbe a csípődob-csoport. A formák sokrétűek, ha egyvalakinek eszébe jut valami, és megvalósítható, akkor mindez megy.

Tanítvány: *Mindegy, hogy milyen körülmények között tartózkodunk, mi szilárdan fogunk hinni a *Dáfában*, örökké követni fogjuk a Mester lépéseit, és teljesíteni fogjuk a *Fá*-igazolás küldetését.*

Mester: Igen. *Dáfá*-tanítványokként a jelenlevőknek talán mind ezek a gondolatai vannak, ez pontosan az oka annak, hogy az embervilágban történő *Fá*-igazolás helyzete roppantul megváltozhat; ez az oka annak, hogy a gonosz ma kevesebb lehet; ez az oka annak, hogy élőlényeket menthetünk meg. (taps)

Tanítvány: *Észrevettem, hogy Ausztráliában némely tanulók nem a Fát követik, hanem az embereket. Lármázva követnek másokat, és zavarják a *Fá*-helyreigazítást és az összes élőlény megmentését. Némely tanulók szívesen szeretnék magukhoz ragadni a munkát, és egyedül csinálni. Ha ennél nincs sikerük, nem is mesélik el másoknak. Nem beszélnek meg másokkal, nem létezik átláthatóság. Mások azt hiszik, hogy valami jelentőset csináltak, valójában alig tettek valamit. Ők nem is mondják el másoknak, úgyhogy sok értékes időt fecséréltek el. De azokat a tanulókat, akik valóban nyújtottak teljesítményt, kirekesztik.*

Mester: Tudomásom van az ausztráliai helyzetről. Némely tanulóknak még nagyon erős emberi érzületeik vannak. A Mester figyel, hogy mikor tudtok ti kijönni az egótokból.

Tanítvány: *Ha a hétköznapi emberek közötti szervező nem engedélyezi nekünk, hogy a Dáfá nevében vegyünk részt a felvonuláson, részt vehetünk más néven, vagy legjobb, ha egyáltalán nem veszünk részt rajta?*

Mester: Ha így van, természetesen nem vehetünk részt rajta. A Dáfá-tanítványoknak azért kellene még kísérniük őket, hogy szórakoztassanak? A Dáfá-tanítványok azért jöttek, hogy megmentsek az összes élőlényt, nekik pontosan a Dáfát kellene megmutatniuk az embereknek, avégett hogy az emberek tudják, hogy a Dáfá eljött. Ha nem hagynak bennünket ezt csinálni, akkor természetesen nem csináljuk. De az nem lehet megoldás, hogy nem veszünk részt. Miért nem hagynak bennünket részt venni? Keressétek fel őket, mi elmagyarázhatjuk nekik az igaz körülményeket. Ha náluk politikai cél van mögötte, akkor azt jogi úton is megoldhatjuk. Mindegy, hogy milyen hosszú ideig tart, alapvetően meg kell oldani.

Tanítvány: *Ami a Dáfá-tanítványok által kialakított médiumokat illeti, a legtöbb ázsiai régióban nem alakították ki olyan gyorsan őket, mint Észak-Amerikában. Hogyan végezhetjük jobban ezt a munkát?*

Mester: Csináljátok ezt a mostani feltételek szerint, a mostani környezet és az adott körülmények szerint. A Mester nem kényszerít benneteket, nem is törődhet ilyen konkrét valamivel. A Fá-igazolásnál ti a saját utatokat járjátok. Én nem mondhatom meg itt, hogy milyen mértékben kell ezt csinálnotok. A helyzetek különbözők. Csináljátok az ottani körülmények szerint.

Tanítvány: *Az utóbbi két évben kevesebb lett a gyakorlók száma a gyakorlócsoportunkban. Az úgy van, hogy a tanulók külföldön mindannyian odahaza végezhetik a gyakorlatokat?*

Mester: Természetesen nem. Tulajdonképpen én tudom, hogy a fő ok az, hogy a tanulóink saját maguk nagyon sok munkát vállaltak át az igaz körülmények tisztázására, ők olyan elfoglaltak, hogy kevés idejük van, hogy kint végezzék a gyakorlatokat. Ha ez a helyzet, akkor ez normális. Ha nem ez az eset áll fenn, akkor az nem normális. Tudakozódjatok csak többet azoknál a tanulóknál, akik nem mennek ki.

Tanítvány: *Az utóbbi időben a japán tanítványokat zavarták a tevékenységek során. Hogyan kellene csinálnunk?*

Mester: Japán – bárhol is vannak problémák, ott tisztáznotok kellene az igaz körülményeket. A japán embereknek van egy gondolkodásmódjuk, nevezetesen, ők nem adják fel, mielőtt nem valósítottak meg egy dolgot. A Dáfá mindig előnyös az emberek számára. Mindegy, hogy hol tisztázzuk az igaz körülményeket, valójában mindig azon vagyunk, hogy jóságos magvakat hintsünk el, rossz tényezőket távolítsunk el, és boldogságot hozunk az ottani élőlényeknek. Az embereknek van egy tiszta oldaluk. Sok dolognál jobb lesz, ha együttműködtök egymással. Remélem, hogy kevesebb erőt pazaroltok arra, hogy megítéljétek, ki csinálta helyesen vagy hibásan, ki jó és ki nem, vagy milyen ez és az, és így tovább. A Fá-igazolásra vessétek be az erőtet. (taps) Ha együttműködtök egymással, és közösen jól végzitek a Fá-igazolás dolgát, akkor hát azon vagytok, hogy megalapozzátok a hatalmas eredményeket. Miközben arról beszélgettek, ki jó és ki rossz, az istenségek csak még oldalról néznek rátok.

Természetesen némelyeknek vannak problémáik, akkor ezt meg kellene mondani. Nekünk a Fá iránti felelősségből kellene kiindulnunk, a Fát az első helyre tennünk, és a problémákat jószívűen kellene megoldanunk. Ennél mi semmi esetre sem használjuk a hétköznapi emberek módszereit.

Tanítvány: *Én egy koreai tanítvány vagyok. Némely gyakorlótársak azt kérdezik, hogy megfelelő-e, hogy egyes gyakorlótársak, akik a médiumoknak dolgoznak, fizetést kapjanak?*

Mester: Akkoriban én így mondtam nektek, azt mondtam: A Dáfá-tanítványok médiumokat alapítottak, ezt ti nagyon jól csináltátok. Meg kell vetniük a lábukat a társadalomban, idővel önállótóvá kell válniuk, és felelősséget kell vállalniuk a nyereségért és a veszteségért. Pontosán úgy kell kialakítani őket, mint a társadalomban levő médiumokat, és lehetővé kell tenniük bérek kifizetését. Így ez megoldja a létfenntartás problémáját, és a tanulók ezt igazi szakmaként is üzhetik, ez természetesen jó dolog. Ezek fő médiumokká fognak válni a társadalomban. De ha még nem érték el ezt az állapotot, akkor nem szabad megtörténnie, hogy béreket fizessenek ki. Egyáltalán nem megengedett a tanulók által adományozott pénzt bérekre elkölteni. Mások hozzájárulnak a Dáfához, és mi elveszük? Dáfá-tanítványként pénzt kellene adnia az embernek, ha pénze van, és erő

befektetnie, ha ereje van. Ha a médiumok valóban megvetik a lábukat a társadalomban, és nyereséget hoznak; ha a pénz elegendő, hogy béreket fizessenek ki, még akkor is, ha kevés, és mindannyian kaphatnak egy kevés pénzt; ha nektek aztán valamivel több pénzetek van, akkor mindenki kaphat valamivel többet; ha a nyereség még nagyobb lesz, és eléri a társadalom bérszintjét, akkor mesterként ez örömmel fog eltölteni irántatok. Az előfeltétel az, hogy mielőtt nem éritek el ezt az állapotot, nektek nem szabad felhasználnotok a tanulók pénzügyi hozzájárulásait arra, hogy béreket fizessetek ki.

Tanítvány: *Több mint ötven személyt alkalmaztak az újságnál. Hogyan tervezhetjük meg ezt jól? Ez megzavart más projekteket.*

Mester: Ezt jól kellene összehangolnotok. Az újságnál kezdetben valóban sok emberre van szükség, hogy besegítsen. De nem is kellene olyan sok erőt elpazarolni. Hiszen több mint ötven személy sok, mert még figyelembe kell venni, hogy mindenkinek a saját útját kell járnia, mindenkinek még más munkákat is kellene végeznie. A kezdeti időben valamivel nehezebb elkészíteni az újságot, szükség van néhány személyre, de túl soknak sem kellene lennie. Az ilyen dolgokat jól kellene összehangolnotok, mert az igaz körülmények tisztázása más területeken is fontos.

Az igaz körülmények közvetlen tisztázása és az igaz körülmények médiumokon keresztüli tisztázása kiegészítik egymást. Nem lehet csak egyetlen módon tisztázni az igaz körülményeket. Láttátok, hogy ez most sokrétű, nagyon sok módszert gondoltatok ki magatoknak – internet, televízió, rádió, DVD-k osztogatása, telefonhívások, levelek írása, faxok küldése, anyagok osztogatása, az igaz körülmények szemtől-szembe való tisztázása. A Kínában élő tanulók számára létezik még a transzparensz és plakátok felerősítése. Természetesen létezik még az a munka, amelynél egy másik szemszögből rázzák meg a gonoszt. Sok úton és módon csinálják egyidejűleg.

Tanítvány: *Koreában túl gyakran cserélik ki az asszisztenseket és az asszisztensközpontok vezetőit, nem létezik egy szabály sem a kinevezésre. Sok tanítványt, aki a Fá-helyreigazításnál és a művelésnél nagyon elkötelezett, és messze előrehaladt, visszahívtak vagy kicseréltek. Némelyeket már másodjára neveztek ki és bocsátottak el. Némely újonnan kinevezett tanulók csupán egy pár hónapja kapták meg a Fát, ők egész nap személyzeti kérdésekkel foglalkoznak. Szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert: Vannak-e a Dáfá Egyesületnek bizonyos elnagyolt kritériumai a kinevezés és az elbocsátás számára? Megfelelő-e, hogy a vezetőségi elnök önkényesen egyedül döntsön?*

Mester: Ami ezt a dolgot illeti, úgy gondolom, hogy tesztek egy javaslatot a koreai illetékesnek: Annak érdekében, hogy a tanulók jól művelhessék magukat és éretté acélozódhassanak, ne cseréld ki őket újra és újra, ez tulajdonképpen a tanulók elkötelezettségét is megzavarná. Még egy dolog, ha mindig kicserélik, akkor a tanulók még nem acélozták magukat éretté a Dáfá számára végzett munkán keresztül, és már kicserélik őket. Ha egy újat neveznek ki, akkor őt megint kicserélik, mielőtt éretté acélozódna. A Dáfá számára végzett munka más, mint a hétköznapi emberek összes munkája. Azon körülmény folytán, hogy még sohasem szereztetek ilyen tapasztalatokat, megpróbáljátok felfedezni a Dáfá-tanítványok asszisztenseinek és a különböző területek illetékesének a munkamódszerét, és közben tapogatóztok előre. Így éretté acélozzátok őket, avégett hogy érettebbé váljanak, mert a hétköznapi emberek egyetlen hivatalnok és vezetője sem alkalmas a Dáfában való művelésre. Így kell előretapogatóznunk a saját utunkon, mindenkit meg kell acéloznunk.

Természetesen, ha az illetékes valóban a Fá szempontjából gondol a tanulókra, és az a szándéka, hogy rávegye őket annak az érületnek az elengedésére, hogy főnökök legyenek, akkor nekem sincs semmi ellenvetésem ellene. Ha ez nincs így, akkor nem kellene úgy lennie. Ami egy illetékest illet, tehát ha valaki így cselekszik: „Aki rám hallgat, azt hagyom illetékesnek lenni; aki nem hallgat rám, azt nem hagyom illetékesnek lenni, ez a cselekvési mód felelőtlenség a Dáfá iránt, ez a cselekvési mód a problémák megoldására nem alkalmas a Dáfáért végzett munka számára. Az illetékeseknek többet kellene tapasztalatot cserélniük a tanulókkal, nektek le kellene ülnötök a tanulókhöz, és felvennetek azt a magatartást, hogy ti mindannyian jól végzitek együtt a munkát. Ha a tanulók jobban megismernek téged, akkor jobban végezheted a Dáfá számára a munkát, és így előnyösebb ez.

Ez nem bírálat. Ez csak az én javaslatom, amit meg kellene beszélnetek másokkal. Tanulókként többet kellene segítenetek az illetékeseknek. Illetékesekként inkább még több

tanulóval kellene kapcsolatot ápolnotok. Semmi esetre sem kellene beképzeltnek lennetek, mint valamilyen hivatalnok. Ez nem bíráló, én azon vagyok, hogy megtanítsam nektek a tapasztalatot. (taps)

Koreai *Dáfá*-tanítványok, tulajdonképpen ti gyakran nagyon jól csináltátok. Sok *Dáfá*-tanítvány szintén jól művelte magát. Minden alkalommal, amikor látom, hogy jól csináltátok, különösen, ha ti az összességben jól működtetek együtt, és nagy hatást értetek el, akkor minden istenség csodált benneteket. Azonkívül fontos szerepet játszottatok az igaz körülmények tisztázásánál és az üldözés elleni eljárásnál. Vessétek be az erősségeket, bontakoztassátok ki a *Dáfá*-tanítványok őszinte gondolatait, csináljátok még jobban. Ha jól csináltátok, az már önmagában megfélemlíti a gonoszt. A Mester reméli, hogy az illetékesek minden tanulót jól tudnak irányítani. Azt is remélem, hogy a *Dáfá*-tanítványok még érettebbé válnak.

Tanítvány: *A tanítvány teljesen és alaposan fog hasonulni a Dáfához, tisztán és szilárdan fog szorgalmasan előrelépni, a legjobbat fogja kihozni magából, hogy a három dolgot jól csinálja, és méltó legyen az együttérzésre és a Mester általi fáradhatatlan megváltásra.*

Mester: Ha nektek mind megvan ez a felismerésetek, akkor jól lehet elvégezni a munkánkat. Ha azt mondja az ember, hogy a Mester együttérző, és fáradhatatlanul megvált benneteket, úgy én azt mondom, hogy ez azért van, mert nagyszerűek vagytok, úgy, hogy a mai napig elértétek ezt. (taps)

Tegnap még beszéltem erről a pontról. Tudjátok, milyen tanulók álltak előttem akkoriban? Amikor a szárazföldi Kínában, valamint más területeken voltam, amikor sok tanuló első alkalommal jött be a terembe, ahol a *Fát* magyaráztam, olyan embereket láttam, akik mindenféle lehetséges nézetekkel ültek ott, amiket a hétköznapi emberek között alakítottak ki. Meglehetősen kevés létezett azokból, akiknek valóban volt saját véleményük, és akik világos gondolatokkal tudták felismerni a dolgokat. Sokan zavaros fejűek voltak. Még ha mondták is, hogy a *Dáfá* jó, a szavaik nem a szívéből jöttek. Ehhez jöttek még különböző nézetek. Azonkívül az emberek még különböző fajta *qigong*okat tanultak, ráadásul olyan sokat tanultak, hogy már függővé váltak tőlük. Hogy ezek az emberek istenségekké művelhetik magukat – elképzelhetitek egyszer magatoknak, a távolság óriási nagy volt. De hogy ti a mai napig elértétek ezt, és el tudtatok jutni a mai lépésig, valóban nagyszerű.

Tehát mesterként kit csodálok hát a leginkább? Tulajdonképpen az istenségek is így gondolják: Egy embernek nagyon világos gondolatai vannak, nem arra gondolok, hogy álnok és ravasz, azt nem úgy gondolom. Neki megvannak a saját őszinte gondolatai, neki van saját véleménye, a saját gondolataival töpreng, nem hagyja magát külső befolyásoktól irányítani, a feje nem zavaros – ha te azt monddod, hogy ez jó, ő is azt mondja, hogy ez jó; ha te azt monddod, hogy ez rossz, ő is azt mondja, hogy ez rossz, úgy tűnik, hogy nincs saját énye. De ma azt látom, hogy ti mind nagyon észszerűek és nagyon higgadtak vagytok, ha valamit tesztet. Valójában ti sohasem lesztek újra emberek a hétköznapi emberek között. Nem tudtok többé visszalépni, valóban nem léphettek többé vissza, (taps) ti már meglehetősen nagy távolsággal rendelkeztek a hétköznapi emberekhez.

Tanítvány: *Ismerik a régi erők a „kölcsonös hatás és ellenhatás”¹³ elvét?*

Mester: Természetesen ismerik. Nem rendelkeznek a régi erők az istenségek megjelenési formájával?

Tanítvány: *A Mester azt mondta egyszer, hogy sok istenség akart emberként újraszületni, de nem volt elegendő emberbőr, így sok növényt és állatot is használtak erre. De az állatoknak megint csak nem szabad megkapniuk a Fát. Az úgy van, hogy ők csak hasonulnak a Fához?*

Mester: Így van ez. Az előfeltétel viszont az, hogy azoknak pozitív hozzáállásuk legyen a *Dáfához*. Amikor akkoriban a *Fát* terjesztettem, őszintén kellett járnom az utat, avégett hogy ez a *Fá* örökre elpusztíthatatlan és felülmúlhatatlan maradjon a jövőbeli világegyetemben, így eldöntöttem, hogy az állatoknak nem szabad megkapniuk a *Fát*. Nagyon hosszú idővel ezelőtt sem engedték meg, hogy az állatok megkapják a *Fát*. Később, hosszú idő elteltével, lassanként minden elidegenedett, azt is megengedték, hogy az állatok műveljék magukat. Így egyre több állat művelte magát. Amikor akkoriban a *Fá*-terjesztésnél eldöntöttem, hogy az állatoknak nem engedélyezem a *Dáfá* művelését – ó, te jóságos ég – akkor ők minden körben cirkuszt rendeztek. Még ha így is volt, ennek ellenére nem ment, szabály az szabály. Ha te állatként meg akarod kapni a *Fát*, akkor újraszülethetsz emberként, én neked is adok egy esélyt. De ha ma már a világon vagy, a *Fá*-helyreigazításnál én nem törődöm

azzal, hogy te állat, növény vagy anyag vagy-e, csak azt nézem meg, milyen a hozzáállásod a Dáfához. Azok számára, akik pozitívan viszonyulnak a Dáfához, mindent megoldhatok. Normális módon az úgy van, hogy bárhonnan is jött valaki, a hasonulás után én újra oda hagyom visszatérni. Én el tudom intézni ezt a dolgot. De az nem megy, hogy az állatok közvetlenül a Dáfában műveljék magukat, ez a Dáfával szemben is tiszteletlen lenne.

Tanítvány: *A Fá-helyreigazításnak ebben az utolsó szakaszában létezik egy gyakorlótárs, aki egyik családtagjának – szintén gyakorlótársnő – az erős karma-kiegyenlítése és infúziós kezelése miatt nem tudja gördülékenyen végezni a Fá-igazolás munkáját. Kölcsönös zavarás keletkezik. Szeretném megkérdezni a tisztelt Mestert, hogy ez saját probléma vagy zavarás?*

Mester: Egy művelő számára semmi sem véletlen. Normális módon a művelő emelkedésével kapcsolatos. Ha ez egy új tanuló, vagy nem halad szorgalmasan előre, és nem ment át jól egy vizsgán, akkor történhet ilyesmi. De ha a Dáfá-tanítványoknál a Fá-igazolás közben bukkan fel ilyen komoly zavarás, akkor az biztosan a fekete kezek és rothadt kísértetek általi üldözés. Küldjetelek őszinte gondolatokat, hogy eltávolítsátok őket. Ha ez egy új tanuló vagy olyan valaki, aki nem halad elég szorgalmasan előre, akkor jobban oda kellene figyelnie saját magára ezen a területen, és saját magánál kellene utánanéznie.

Tanítvány: *Nemrégiben a Szólásszabadság és az Emberi Jogok Szövetsége egy fórumot rendezett Tokióban: „Az emberi jogok helyzete Kínában és globális koalíció: Állítsátok Jiang Zemint törvényszék elé”. A japán Fálun Gong Egyesület egy előadást tartott ott, léteznek más szervezetek is, mint „Globális koalíció a Fálun Gong-gyakorlók megmentésére Kínában” és „Globális koalíció: Állítsátok Jiang Zemint törvényszék elé”. Némely gyakorlótársak ezt helytelennek találják.*

Mester: Ezt nem szabad így nézni. Nekünk így kellene néznünk ezt: Ha a hétköznapi emberek támogatnak bennünket, de mi nem veszünk részt ebben, az semmi más, mint az, hogy a világi emberek igazolni akarják a Fát, és mi nem támogatjuk azt. Mi azon vagyunk, hogy megállítsuk az üldözést és leleplezzük azt. Ha a hétköznapi emberek részt vesznek ebben, az nem jelenti azt, hogy beavatkoztunk a politikába. A Fá-terjesztésem közben én nem tekintek szervezetre és formára, én csak az emberszívre tekintek. Mindegy, hogy milyen szervezet, ameddig nem tartozik az alvilághoz vagy olyan különösen alávaló és erkölcsileg romlott dolgokhoz, ha jön, hogy támogassa a Dáfát, akkor egy esélyt kellene adnunk ezeknek az embereknek, hogy igazolják a Fát. Nem azért jöttünk mi, hogy megmentünk az összes élőlényt? Még ha az olyan nagyon rossz szervezetekben is, mint azokban, amelyeket éppen megemlítettem, léteznek olyan emberek, akiknek az a kívánságuk, hogy igazolják a Dáfát, nektek kellene adnotok nekik egy esélyt. Ez nincs így?

De létezik egyvalami, a Dáfá-tanítványoknak semmi esetre sem szabad részt venniük bármilyen dologban, amit a hétköznapi emberek csinálnak. Amíg semmi köze a mi Fálun Gongunkhoz, nem szabad részt venniük abban. De ha a többiek csinálnak valamit, ami támogatja a Fálun Gongot, és ha mi nem megyünk oda, akkor az nem helyes.

Tanítvány: *A Zhuán Fálunban a taiji-szimbólumokban levő pontok kékek, pirosak vagy feketék. De némely anyagokban fehérek. Ez talán hibás?*

Mester: Tudjátok, valójában a kozmikus dimenziókban a színek pirosra, narancssárgára, sárgára, zöldre, kékre, indigókékre és lilára változnak. A taiji-szimbólum a taoista iskola világegyetemről való felismerésének egy képe, ezért lehet mondani, hogy ez csak a taoista rendszer számára való szimbólum. Például én beszéltem a két fajtáról, az egyik fekete és piros, a másik kék és piros. Ezek a taoista rendszer formáját veszik fel. Még egyszer megvizsgáltam a taiji-jelben levő pontokat, ezeknek hát átlátszónak kellene lenniük, nevezetesen fehérnek. A két forma taiji-jelében lévő pontoknak fehérnek kellene lenniük. Valójában ez csak egy képletes forma.

Tanítvány: *A gyermekem azt mondja, hogy ő Dáfá-tanítvány volna. Szereti a Fát, szívesen terjeszti a Fát, és szívesen tisztázza az igaz körülményeket. De nem tudja saját kezdeményezésből tanulni a Fát és végezni a gyakorlatokat. Talán az nem megfelelő, ha az ember felszólítja őt erre?*

Mester: Ha a gyermek túl kicsi, nem szabad kényszeríteni. Ha a gyermek még nagyon kicsi, követi a felnőtteket. Amikor nagy lesz, és saját maga tudja olvasni a könyvet és tanulni a Fát, akkor saját magától fog gyakorolni.

Tanítvány: Nekem az a benyomásom, hogy Szingapúrban még léteznek egyes tanulók, akik gyakorta emberi nézetekkel gondolkodnak a Dáfáról. (**Mester:** Stimmel.) Hogyan oldhatjuk meg ezt a problémát?

Mester: Ez stimmel. Bármit tesznek a Dáfá-tanítványok, a Dáfát kellene kiindulópontként venniük, és a Fá álláspontjából kellene átgondolniuk. A tanulók között valóban léteznek egyesek, akik a hétköznapi emberek túl erős érzelleteivel rendelkeznek, szintén léteznek néhányan, akik titokban valami rosszat csináltak. Én még a megfigyelésnél vagyok.

Tanítvány: Gondolhat az ember az „eltávolítani¹⁴” szóra, mielőtt a gonosz eltávolításánál a „megsemmisíteni¹⁵” szóra gondol?

Mester: Csináld azt, amit én mondtam neked. Bárhogyan is gondold, az, amit én csináltatok veled, biztosan a legerősebb. (taps) Némely tanulóknak sokszor nincsenek erős őszinte gondolataik. Mihelyt örömezzet jön létre náluk, valami mást akarnak csinálni, akkor a démonok kihasználhatnak téged, tévutakra juthatsz, és problémáid lehetnek. Nem úgy gondolom, hogy azonnal problémákba ütközik, nála ez éppen lépésről lépésre kezdődik el.

Tanítvány: Minden hongkongi tanuló üdvözlí a Mestert. Léteznek a hétköznapi emberek olyan rendezvényei, amelyek a politikát vagy más célokat érintenek. Hogyan találhatják el a Dáfá-tanítványok a helyes mértéket?

Mester: Amit a hétköznapi emberek csinálnak, annak semmi köze hozzánk. De ha a hétköznapi emberek a Fálun Gong elleni üldözés leállításának az eljárását támogatják, vagy ha kiállnak az emberi jogok Kína általi megsértése ellen, akkor nem lehet azt mondani, hogy ennek semmi köze a Fálun Gonghoz. Ha a hétköznapi emberek Hongkongban olyasmire hívnak meg minket ebben az időszakban, aminek köze van hozzánk, akkor részt vehetünk rajta, amíg az békésen és észszerűen zajlik. Én csak azt mondtam, hogy Hongkongban ez megy. Ha semmi köze hozzánk, nincs kapcsolatban velünk, akkor nem veszünk részt rajta. Ezzel tisztában kellene lennetek.

Mint például az a dolog, amiben az emberek kiálltak a 23. cikk ellen, egy ilyen szenzációs dolog, a többiek nem a Fálun Gong miatt csinálták azt? (nevet) Ezután az esemény után a demokraták, a magasabb társadalmi rétegekben levő emberek, a politikai körökben levő emberek és nagyon sok ember a fősodorból gondosan elkezdte tanulmányozni a Fálun Gongot. Így azt gondolom, hogy a mai napig a hongkongi polgároknak már nagyon világos megértésük van a Fálun Gongról. Természetesen, „ha mindenhol hivatalos közleményeket függesztenek ki, még mindig léteznek írástudatlanok”, biztosan léteznek olyanok, akik lemaradtak. Biztosan lesznek még olyanok, akik nem ismerik az igaz körülményeket, ezért az igaz körülmények tisztázására való munkát tovább kell végezni.

Tanítvány: Hogyan célozhat meg Hongkong még jobb hatást a médiumokon keresztül Fágazolásnál?

Mester: Az újságnak fokozatosan a társadalomba való pozitív beilleszkedést kellene megtapasztalnia, úgy, hogy a társadalom egyik fő médiumává váljon. A Dáfá-tanítványok által működtetett médiumok biztosan fő médiumok lesznek. (taps) Nemcsak fő médiumok, a jövőben ezek fognak lenni a legnagyobb médiumok a világon. (taps) Az alap szempontjából ez tulajdonképpen már így van. Bármely ország médiumai csak ezt az országot fedik le, tehát ezt a területet. Bármilyen nagy is legyen egy ország, ezek egy ország médiumai, ámbár az újságokat szétszthatják más országokban, azonban nincs olyan nagy példányszámuk.

Korábban némely kínai újságok nagy területeket fedtek le, de később felvásárolták őket. Most már nem őszinték, és nem merik elmondani az igazságot. Ha valaki meg szeretné tudni az igazságot, akkor a ti médiumaitokból kell megtudnia.

Szójegyzék

<i>Dáfá</i>	nagy <i>Fá</i> , a nagy kozmikus Törvény
<i>Dao</i>	– Ut – taoizmus – a legfőbb igazság, amelyről a taoista rendszerben beszélnek – <i>dao</i> , egy ember, aki a taoista rendszerben elérte a <i>Daót</i>
<i>Fá</i>	Törvény, a kozmikus Törvény
<i>Fálun</i>	a <i>Fá</i> kereke, egy intelligens lény, a <i>Fálun Dáfá</i> jelképe
<i>Fashen</i>	a <i>Fá</i> teste, amelyik művelési energiából és <i>Fából</i> áll
<i>Jingwen</i>	szentírások, gyakran olvasandó írások
Karma	szanszkrit, egyfajta fekete anyag egy másik dimenzióban
<i>Qigong</i>	egy modern kifejezés a hagyományos művelésre
<i>Yang</i>	a két oldal egyike, amelyet az ókínai taoista tanítások szerint minden dolog tartalmaz, a <i>yin</i> ellentéte. A hímneműt <i>yang</i> nak tekintik.
<i>Yin</i>	a két oldal másika, amelyet az ókínai taoista tanítások szerint minden dolog tartalmaz, a <i>yang</i> ellentéte. A nőneműt <i>yin</i> nek tekintik.
<i>Zhen, Shan, Ren</i>	Őszinteség, Könyörületesség, Elnézés Igazságosság, Jóságosság, Tolerancia

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
Chongqing	Csungcsing	Ch'ungch'ing
chu	csu	ch'u
Dafa	Tafa	Tafa
Dao	Tao	Tao
dao	tao	tao
Doudouyuan	Toutoujüan	Toutouyüan
Fa	Fa	Fa
Falun Dafa	Falun Tafa	Falun Tafa
Falun Gong	Falun Kung	Falun Kung
fashen	fasen	fashên
Guangdong (Kanton)	Kuangtung	Kuangtung
Guangxi	Kuanghszi	Kuanghsi
Guangzhou	Kuangcsou	Kuangchou
Haiyang	Hajjang	Haiyang
Hangzhou	Hangcsou	Hangchou
Heilongjiang	Hejlungcsiang	Heilungchiang
Jiang Zemin	Csiang Cömin	Chiang Tsêmin
Jiangmen	Csiangmen	Chiangmên
Jiangsu	Csiangszu	Chiangsu
Jilin	Csilin	Chilin
jingwen	csingven	chingwên
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
Lunyu	Lunjü	Lunyü
Liuzhou	Liucsou	Liuchou
Meizhou	Mejcsou	Meichou
mie	mie	mieh

Minghui	Minghuj	Minghui
Ningbo	Ningpo	Ningpo
Panyu	Panjü	P'anyü
Peking (Beijing)	Pejcsing	Peiching
qigong	csikung	ch'ikung
Qingdao	Csingtao	Ch'ingtao
Shandong	Santung	Shantung
Shanghai	Sanghaj	Shanghai
Shanxi	Sanhszi	Shanhsi
Shenzhen	Sencsen	Shênchên
Shuangcheng	Suangcseng	Shuangch'êng
Song	Szung	Sung
taiji	tajcsi	t'aichi
Tang	Tang	Tang
Weihai	Vejhaj	Weihai
Wuhan	Vuhan	Wuhan
Xian	Hszien	Hsien
Yanbian	Jenpien	Yenpien
yang	jang	yang
Yangzhou	Jangcsou	Yangchou
yin	jin	yin
Yuan	Jüan	Yüan
Zhejiang	Csöcsiang	Chêchiang
Zhen, Shan, Ren	Csen, San, Zsen	Chên, Shan, Jên
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun
Zhuhai	Csuhaj	Chuhai

A német fordítás elkészült:	2004. 06. 02.	Utolsó – német – módosítás:	2022. 11.
A magyar fordítás elkészült:	2008. 03. 06.	Utolsó – magyar – módosítás:	2025. 07. 26.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa-Erklärung auf der Sitzung der Lernenden aus der asiatisch-pazifischen Region

<https://de.minghui.org/html/articles/2004/4/12/60.html>

Fa-Erklärung auf der Sitzung der Lernenden aus der asiatisch-pazifischen Region | Falun

Dafa - Minghui.org

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Fálon Gong* és a *Zhuán Fálon* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá, Fá, Fálun, Fofá, Zhuán* szavak ékezettel vannak ellátva a helyes kiejtés érdekében.

¹ különbségeket – egy másik lehetséges fordítás: hiányosságokat

² csillagok – az angol és a kínai változat fordítása is: bolygók

³ kis állatok – az angol és a kínai változat fordítása is: rovarok

⁴ tagjai – ez az angol és a kínai változat fordítása, a német változat fordítása: tanulói

⁵ tevékenységeket – az angol változat fordítása: embereket

⁶ Egy szempillantás a nagy történelmi változásban idő – idézet a [Esszenciális dolgok további előrelépésekhez III](#) című gyűjtemény következő cikkéből: [Üdvözet a Mestertől a Dáfá-tanítványoknak a 2004-es újév alkalmából](#), 2003. 12. 31. (13. [PDF](#), 17. oldal). (német változat fordítása)

⁷ mozdulatlan – az angol változat fordítása: közömbös

⁸ *Dáfá*-tanítványainak – ez nem szerepel sem az angol, sem a kínai változatban

⁹ *jingwenben* – a kérdező valószínűleg erre a konferenciára utal: [Fá-magyarázat és Fá-magyarázás a New York-i nagytérsgben megrendezett Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 2. és 3. oldal) (kulcsszavak: „nagyobb felelősség”)

¹⁰ Porburkot lerázni, lássátok, mi igaz, mi hamis – idézet a [Esszenciális dolgok további előrelépésekhez III](#) című gyűjtemény következő cikkéből: [Üdvözet a Dáfá-tanítványoknak a 2003-as évben](#), 2003. 01. 31. (8. [PDF](#), 12. oldal). (német változat fordítása)

¹¹ Csípődobmenet – egy vers a [Hong Yin II](#) című versgyűjteményből: [Csípődobmenet – Yuan műfaj](#), 2004. január 12. ([HONG YIN II MAGYAR F N Aa Ab.pdf](#), 90. oldal). (német változat fordítása)

¹² *Hong Yin II* – egy versgyűjtemény: Itt olvasható: [Hong Yin II](#) – [PDF: HONG YIN II](#)

¹³ kölcsönös hatás és ellenhatás – a szó szerinti fordítás: kölcsönös támogatás és gátlás

¹⁴ eltávolítani – kínaiul: chú (除)

¹⁵ megsemmisíteni – kínaiul: miè (灭)